

MOOI ZIJN ALLE VROUWEN

een blijspel van

LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal@gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met: de auteur
en met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES:

GUY HUYSMANS, een vrouwenjager	(35 jaar)
BIRGIT DEWIT, een dichteres	(40 jaar)
FREDDY DEWIT, haar man	(50 jaar)
GERDA LENAERTS, een fotografe	(35 jaar)
DAISY DE KOK, een studente	(20 jaar)
CHARLES DE KOK, haar vader	(50 jaar)
MARIE DE KOK, haar moeder	(45 jaar)
MEVROUW VANBENEDEN, de hoteleigenares	(50 jaar)
MICHIEL, de kok	(40 jaar)
MANUELA, het kamermeisje	(25 jaar)
NICO, de piccolo	(25 jaar)

DECOR:

De ontvangstkamer van een landelijk hotelletje.

Links bevindt zich de deur naar de inkomhal en het raam met uitzicht op de straat.

In de achterwand hebben wij de trap naar boven, de deur naar het privé, de bar en de brede glazendeur naar het terras en de tuin.

Rechts bevindt zich een trap die afdaalt naar het restaurant en de keuken, een telefooncel en een lift.

Voor de bar staan er enkele barkrukken.

Links bij het raam staat er een tafel met drie stoelen.

Rechts is er een salontafel met enkele zeteltjes.

Het interieur is niet erg rijkelijk, maar toch heel gezellig.

EERSTE BEDRIJF

(Een nogal geïrriteerde, hooghartige Birgit komt binnen via de openstaande terrasdeur. Zij is gevolgd door een erg onbeholpen, stuntelige Freddy.)

BIRGIT- Waarom loop jij alweer achter mij aan?

FREDDY- Wat moet ik anders doen? Ik ben toch je man.

BIRGIT- Moet je daarom de hele dag achter mijn gat hangen?

FREDDY- Wij zijn hier samen met vakantie.

BIRGIT- En dan? Noem mij eens één andere man, die achter zijn eigen vrouw aan zit. Wat heb ik nu aan die wandeling gehad?

FREDDY- (Onbeholpen) Hetzelfde als ik zeker?

BIRGIT- Helemaal niets! Omdat jij weer alles hebt verbrod!

FREDDY- O ja?

BIRGIT- (Opgewonden) Anderen komen naar hier om die prachtige landschappen te aanschouwen! Om eens rustig te genieten van het dartele spel van de vlinders! Om ten volle mee op te gaan in het kwinkelerende gezang van de nachtegalen! Mijnheer niet! Terwijl ik daar ten volle sta te genieten, jaagt hij de wonderen van de natuur op de vlucht! Hij staat daar ongeduldig heen en weer te draven, als een kip die haar ei niet kwijt raakt!

FREDDY- Jij weet, dat ik moeilijk kan blijven staan met die hernia in mijn rug.

BIRGIT- (Opgewonden) Ga dan zitten!

FREDDY- Er was geen bank.

BIRGIT- Er waren hectaren en hectaren gras!

FREDDY- Als ik op de grond ga zitten, raak ik niet meer terug recht.

BIRGIT- (Ironisch) Dan was ik eindelijk van je verlost! Jij had ten minste je mond kunnen houden. Dan waren niet "alle" vogeltjes en konijntjes op de vlucht geslagen! En als hij nu al iets te vertellen had! Maar neen, altijd maar over die stomme auto's!

FREDDY- Ik ben autodealer.

BIRGIT- En ik ben geen klant van jou!

- FREDDY- Jij rijdt toch ook met een mitsubishi.
- BIRGIT- Helaas!
- FREDDY- (Wat verontwaardigd) Een wagen van over de 30.000 euro! En zijn vrouwen, die het met minder moeten stellen op hun verjaardag!
- BIRGIT- Het was een overjaars model, dat jij nog moeilijk kwijtraakte!
- FREDDY- (Verontwaardigd) O ja?
- BIRGIT- Elke dag is het hier hetzelfde liedje! Mijnheer is nog niet wakker, of hij zit al naar zijn garage te bellen!
- FREDDY- De zaak moet draaien.
- BIRGIT- Dat doet ze ook wel zonder jou!
- FREDDY- (Gelooft het niet) Denk jij?
- BIRGIT- Al die mannen die voortdurend in jouw garage rondhangen, komen voor je secretaresse, niet voor jou!
- FREDDY- (Verrast) Voor Gina?
- BIRGIT- (Ironisch) Ja, voor haar carrosserie, niet voor die van de mitsubishi!
- FREDDY- (Dom) Dat is mij nooit opgevallen.
- BIRGIT- Natuurlijk niet! Daarvoor ben jij een veel te grote sufferd!
- FREDDY- (Geamuseerd) Eén keer in mijn leven heb ik mijn verstand gebruikt. De dag, dat ik met jou trouwde!
- BIRGIT- (Sarcastisch) De enige dag, dat ik vergat het mijne te gebruiken!
- FREDDY- (Onbeholpen) Wat wil jij, dat ik doe?
- BIRGIT- Gooi die gsm aan de kant, en ga eens alleen wandelen!
- FREDDY- Wij zijn pas terug!
- BIRGIT- (Opgewonden) Ga dan wat rusten in een luie stoel op het terras of bij het zwembad! Maar laat mij ook eens vijf minuten mijzelf zijn!
- FREDDY- Alleen verveel jij je steendood.
- BIRGIT- Jij misschien, maar ik niet! Dan kan ik mij eindelijk nog eens onderdompelen in de stilte, en inspiratie opdoen voor mijn gedichten!
- FREDDY- (Geamuseerd) Je gedichten!

- FREDDY- (Declameert nogal overdreven)
"Het krankzinnig woud
met toonladders van de bomen
Jan Splinter door de winter
schimmels van aloude blaren
en doodgewaand gras
dat eeuwig zal verjaren."
- BIRGIT- (Erg beledigd) Om hiervan iets te snappen, moet je
daar (hoofd) en daar (hart) iets hebben. Dat is
dus duidelijk niets voor jou!
- FREDDY- (Niet verkeerd bedoeld) Wat brengen zo'n karamelle-
verzen eigenlijk op?
- BIRGIT- (Kwaad) Maak dat jij uit mijn ogen bent! Of ik sla
je met dit gastenboek om je oren!
- FREDDY- Wat ga jij nu doen?
- BIRGIT- Mij eens flink bedrinken! En mij een gesprekspartner
zoeken, die iets begrijpt van poëzie!
- FREDDY- (Wat onwennig) Ik zal naar onze kamer gaan.
- BIRGIT- Jij moest allang weg zijn!
- FREDDY- (Onbeholpen) Maar bedrink je dan niet. En lees mij
straks die gedichten maar voor.

(Schoorvoetend gaat Freddy naar boven. Nogal driftig
slaat Birgit op de dienstbel.)
- BIRGIT- (Hem even nakijkend) Blok aan mijn been!

(Mevrouw Vanbeneden komt uit het privé.)
- MEVROUW- (Ietwat geamuseerd) Mevrouw Dewit heeft weer wat
door te spoelen?
- BIRGIT- (Bekoelt meteen) Hoe kan je het raden!
- MEVROUW- Een ervaren hotelhoudster kent haar gasten.
- BIRGIT- Vooral als die elke dag iets hebben door te spoelen.
- MEVROUW- (Geamuseerd) Geen enkele man is waard, dat jij je
voor hem opwindt.
- BIRGIT- Spreek jij uit ervaring?
- MEVROUW- (Geamuseerd) Ervaring? Ik ben maar ooit één keer ge-
trouwd geweest, en dat heeft welgeteld 14 dagen ge-
duurd.
- BIRGIT- (Geamuseerd) Veel ruzie kunnen jullie dan niet heb-
ben gehad.

MEVROUW- Maar 14 dagen.

BIRGIT- Went dat ooit, zo helemaal alleen zijn?

MEVROUW- Ik ben nooit alleen.

BIRGIT- Ik bedoel 's nachts.

MEVROUW- Ook dan niet.

BIRGIT- (Geamuseerd) Ik wist niet...

MEVROUW- Tarzan slaapt altijd bij mij! Onze herdershond! En in het hotel logeren er altijd gasten.

BIRGIT- (Geamuseerd) Vragen die je nooit eens om...

MEVROUW- (Onschuldig) Jawel.

BIRGIT- (Erg benieuwd) En?

MEVROUW- Ik hou hen nooit tegen. Maar zij bedenken zich telkens als zij daar in hun slipje staan en dan Tarzan op zich af zien komen.

(Mevrouw Vanbeneden zet Birgit een whisky voor.)

MEVROUW- Uit gewoonte heb ik je een whisky ingeschonken.

BIRGIT- Dat is verstandig van je. (Vastbesloten) Met de eerste de beste man die ik tegenkom, maak ik een afspraak voor vannacht! Ik wil die slapjanus van een Freddy nu eens eindelijk op zijn nummer zetten.

(Nico, de piccolo, komt van de trap.)

MEVROUW- (Geamuseerd) Daar heb jij er al een!

BIRGIT- Ik zei "een man", geen broekje!

MEVROUW- Nico weet anders op tijd zijn mannetje te staan, hè Nico.

NICO- Mevrouw bedoelt...?

MEVROUW- (Geamuseerd) Mevrouw Dewit zoekt een partner voor vannacht.

NICO- (Droogweg) En wat is nu de bedoeling, mevrouw? Dat ik help zoeken?

MEVROUW- (Geamuseerd) Zij betwijfelt, of jij al in aanmerking kunt komen.

NICO- (Droogweg) In haar plaats zou ik het eens uitproberen. Tot na het avondeten heb ik dienst, nadien kan ik mijn uniform een nachtje aan de kapstok hangen.

BIRGIT- (Geamuseerd) Ik ga het toch maar bij "mijn" leeftijd houden.

NICO- (Droogweg) Mevrouw weet zelf het best, wat zij nog aankan.

BIRGIT- Breng jij mijn glas even naar het terras?

NICO- Met alle plezier, mevrouw.

BIRGIT- (Geamuseerd) Misschien kunnen wij daar nog wat gezellig verder praten.

(Nico brengt het glas van Birgit naar het terras. Birgit volgt hem wat gecharmeerd. Mevrouw Vanbeneden ruimt af. Net als zij weer naar het privé wil, doet Guy Huysmans zijn intrede. Ondanks zijn vlot uiterlijk, is hij duidelijk een nieuwkomer.)

MEVROUW- Goedendag, mijnheer.

GUY- Dag! Hebben jullie hier een kamer vrij?

MEVROUW- Zeker! Voor hoelang had mijnheer graag gereserveerd?

GUY- Dat hangt een beetje af van de omstandigheden.

MEVROUW- (Vriendelijk) Het weer?

GUY- (Glimlachend) Onder andere.

MEVROUW- Eigenlijk speelt de duur van het verblijf geen rol, onze dagprijs blijft onveranderd. Heeft mijnheer voorkeur voor een bepaald type van kamer?

GUY- Mevrouw bedoelt?

MEVROUW- De ene gast verkiest een mooi uitzicht, de andere loogert liever wat discreet.

GUY- Liever wat discreet.

MEVROUW- (Glimlachend) Mijnheer is toch alleen?

GUY- Ja, ja.

MEVROUW- Mag ik even je identiteitskaart?

GUY- Ik kan je zo ook alle inlichtingen verstrekken.

MEVROUW- Wij zijn verplicht, de gegevens over te nemen van de identiteitskaart.

GUY- Voor mij hoegenaamd geen probleem!

(Mevrouw Vanbeneden noteert.)

MEVROUW- Huysmans... Guy.

GUY- Kan ik intussen iets drinken?

MEVROUW- Zeker.

GUY- Een wodka.

(Mevrouw schenkt in.)

GUY- Is het hier momenteel druk?

MEVROUW- (Wat ontwijkend) De ene gaat, de andere komt.

GUY- Toch niet "te" druk?

MEVROUW- Wat noemt mijnheer druk?

GUY- (Lichtjes geamuseerd) Mevrouw zal haar mond niet voorbijpraten.

MEVROUW- (Glimlachend) Dat is ook nergens goed voor. Over al mijn gasten bewaar ik alle discretie.

GUY- (Glimlachend) Ik heb niets te verbergen.

MEVROUW- (Geamuseerd) Wat nog niet is, kan nog komen.

(Nico komt van het terras.)

MEVROUW- Nico, breng de koffer van mijnheer naar kamer 6.

NICO- Ja, mevrouw.

MEVROUW- (Tot Guy) Als jij mij nodig hebt, druk jij hier maar op de bel.

(Mevrouw Vanbeneden verdwijnt in het privé. Nico wil vertrekken met de koffer.)

GUY- Een ogenblik! Jij bent toch niet gehaast?

NICO- Ik word betaald per uur, mijnheer. En voor het drinkgeld is het ook best, dat ik rekening houd met de wensen van de gasten.

GUY- Momenteel heb jij het dus niet al te druk?

NICO- Ik vind altijd wel een bezigheid, mijnheer.

GUY- (Lichtjes geamuseerd) Al even geslepen als die bazin van hem! Enfin, dat heeft ook zijn voordelen. Kan ik je even in vertrouwen nemen?

NICO- Zeker, mijnheer.

GUY- Ik ben op zoek naar een liefdesavontuurtje.

NICO- (Droogweg) Dat is heel interessant, mijnheer. En jij

hoopt, dit hier te kunnen beleven?

GUY- Dat vraag ik jou.

NICO- (Droogweg) Zoekt mijnheer een man of een vrouw?

GUY- (Geamuseerd) Ik ben wat ouderwets, ik houd het nog altijd bij een vrouw.

NICO- (Droogweg) Dan kom ik zelf niet in aanmerking.

GUY- (Vriendelijk) Logeren er hier momenteel nogal knappe vrouwtjes?

NICO- Knap is een relatief begrip, mijnheer.

GUY- Lopen er hier vrouwtjes rond, waar jij zou op vallen?

NICO- Mijn smaak is geen maatstaf.

GUY- (Kort) Hoeveel?

NICO- (Blijkbaar onschuldig) Mijnheer bedoelt?

GUY- Hoeveel vraag jij voor een bruikbare tip?

NICO- Ik ben geen vragende partij.

(Guy gaat in zijn portefeuille. Hij toont een bankbiljet. Nico bekijkt het met een wat scheef oog. Hij reageert niet.)

GUY- Loopt er hier een dametje rond, dat te versieren valt?

NICO- (Nog steeds wat onverschillig naar het geld lonkend) Ik zou het niet kunnen zeggen.

(Guy verdubbelt het bedrag. Nico merkt dit.)

NICO- ... Hoewel!... Als ik goed nadenk...

(Omdat er nog altijd geen echt antwoord komt, doet Guy er nog een biljet bij. Met een onschuldige glimlach neemt Nico de fooi nu in ontvangst. Hij wijst in de richting van het terras.)

NICO- Ik zou die mevrouw daar op het terras eens aanspreken, mijnheer.

GUY- (Erg geïnteresseerd) Is zij de moeite waard?

NICO- (Droogweg) Welke moeite bedoelt mijnheer?

GUY- Is zij erg knap?

NICO- (Vol overtuiging) Zoals iedere vrouw, mijnheer.

GUY- Hoe is haar naam?

NICO- Birgit. Daar komt ze juist!

GUY- Vlug! Maak dat je weg bent! Breng mijn koffer naar mijn kamer!

NICO- Brengt mijnheer haar meteen naar zijn kamer?

GUY- Zijn dit jouw zaken? Maak dat je wegkomt!

(Meteen steekt Nico de hand uit.)

GUY- (Wat verontwaardigd) Ik heb je al een fooi gegeven!

NICO- (Onschuldig) Deze keer is het voor het dragen van de koffer.

(Vlug geeft Guy een nieuwe fooi. Meteen neemt Nico de koffer, en gaat hij naar boven. Met haar whisky in de hand komt Birgit de ontvangstkamer binnen. Heel onschuldig wacht Guy haar op op een barkruk. Birgit observeert hem even.)

GUY- (Vriendelijk) Goedendag!

BIRGIT- Dag!

GUY- Alleen op wandel?

BIRGIT- Zoals je ziet.

GUY- Kom er gerust bij zitten.

(Guy presenteert Birgit een barkruk.)

BIRGIT- (Vriendelijk) Dank je.

(Met de benen nogal ostentatief over mekaar, neemt Birgit plaats op de barkruk.)

BIRGIT- Mijnheer is hier nieuweling?

GUY- Ik ben hier net gearriveerd. Ik weet nog niet, wat mij hier allemaal te wachten staat.

BIRGIT- (Zonder veel overtuiging) Het valt hier best mee. Helemaal alleen?

GUY- (Vriendelijk) Dan hoef ik met niets of niemand rekening te houden.

BIRGIT- Maar van de andere kant heb jij geen gezelschap.

GUY- (Wat geamuseerd) Ik ben hier nog maar pas, en veel gezelliger kon ik het mij moeilijk voorstellen.

BIRGIT- (Geamuseerd) Voor zolang het duurt.

GUY- Jij moet toch nog niet weg?

- BIRGIT- Voorlopig niet, maar...
- GUY- Jij bent hier al langer. Wat raad jij mij bijvoorbeeld aan voor vanavond?
- BIRGIT- Hier in het hotel?
- GUY- Of in de buurt.
- BIRGIT- Hier in de ontvangstkamer is het iedere avond hetzelfde. Een partijtje schaak met Michiel, de kok. Of een spelletje poker met Nico, de piccolo.
- GUY- Dat lijkt mij geen van beide iets om over naar huis te schrijven.
- BIRGIT- Een avondje whisten kan ook, maar hiervoor moet je met zijn vieren zijn.
- GUY- (Vriendelijk) Wat doe jij vanavond?
- BIRGIT- (Wat gecharmeerd) Ik? Hierover moet ik nog eens nadenken.
- GUY- (Geamuseerd) Iets voor "romantische zielen" is hier niet?
- BIRGIT- Er is hier een behoorlijk grote tuin met nogal gezellige hoekjes. Bij maanlicht is het daar enig. En dan zijn er ook nog de bossen met hun talrijke wegels. Maar hier zie je de maan niet zo goed.
- GUY- (Geamuseerd) Dit laatste raad jij mij dus niet aan?
- BIRGIT- (Geamuseerd) Misschien wel, als jij niet zo erg bent geïnteresseerd in de maan.
- GUY- (Geamuseerd) Als ik gezelschap heb?
- BIRGIT- (Geamuseerd) Dat bedoelde ik.
- GUY- (Vriendelijk) Weet jij toevallig iemand, die vanavond vrij is?
- BIRGIT- (Geamuseerd) Ik weet niet.
- GUY- (Vriendelijk) Jij bijvoorbeeld. Of ben jij geen romantische ziel?
- BIRGIT- (Gevleid) Ik ben dichteres.
- GUY- (Vol bewondering) Een kunstenares?
- BIRGIT- (Geïnteresseerd) Heb jij misschien ook interesses in die richting?
- GUY-Ik ben muzikant.

- BIRGIT- (Hoopvol) Toch geen pianist?
- GUY- (Geamuseerd) Onder andere.
- BIRGIT- (Enthousiast) Daarnaar ben ik al zolang op zoek! Al jaren droom ik ervan, mijn gedichten voor te dragen met wat stemmige achtergrondmuziek!
- GUY- (Geamuseerd) Dan zijn wij zo'n beetje voor mekaar geschapen. Hoe laat spreken we af?
- BIRGIT- (Wat plagerig) Ik heb nog niet toegezegd.
- GUY- (Vriendelijk) Hoe laat?
- BIRGIT- Half acht?
- GUY- Dan is het nog niet donker.
- BIRGIT- Op de boswegels onder de bomen wel. Ik weet er, die zelfs overdag best in aanmerking komen voor een dergelijke wandeling.
- GUY- Waar spreken wij af?
- BIRGIT- In de tuin achter het zwembad. Jij stelt je daar wat verdoken op. Jij laat mij passeren. En zodra ik een eind weg ben, kom jij mij achterna.
- GUY- (Vriendelijk) Waarom die geheimzinnigheid?
- BIRGIT- (Glimlachend) Jij wou het toch romantisch.
- GUY- Zien wij mekaar ook nog voordien?
- BIRGIT- (Geamuseerd) Voorlopig gaan wij niet overdrijven, niet te snel van stapel lopen. Ik ga liever wat rusten, (glimlachend) om vanavond in vorm te zijn.
- GUY- (Geamuseerd) Jij bent precies iets van plan?
- BIRGIT- (Geamuseerd) Jij niet soms?
- GUY- Half acht, achter het zwembad!
- BIRGIT- Ja!... Nog iets!... Er loopt hier een zekere "Freddy" rond, een echt vervelend heerschap. Overal zit hij achter mij aan.
- GUY- (Geamuseerd) Hij wil misschien ook met jou naar die boswegels?
- BIRGIT- (Ietwat opgewonden) Daarvoor is hij veel te sullig! Soms beweert hij zelfs, mijn man te zijn!
- GUY- Maar dat is niet zo?
- BIRGIT- Bijlange niet! Probeer hem zo weinig mogelijk onder ogen te komen. En als hij je iets vertelt, doe jij maar

of jij hem gelooft.

GUY- (Geamuseerd) Ik ga hem zoveel mogelijk proberen te ontlopen.

BIRGIT- Als jij mij nog zou zien in zijn gezelschap, dan weet jij dat dit niets heeft te betekenen. Tot straks!

GUY- (Enthousiast) Ik zal er zijn! (Vlug) Mag ik je misschien al een voorschotje geven?

BIRGIT- (Geamuseerd) Laad je batterijen maar liever op tegen vanavond! Het zou wel eens van pas kunnen komen!

(Blijgezind haast Birgit zich naar boven.)

GUY- (Enthousiast) Die vogel is al gevangen! Dat wordt hier een vakantie uit de duizend! Hopelijk staat zij daar straks niet met een muziekpartituur. Ik ken geen do uit een sol! (Enthousiast) Daar gaan we op drinken!

(Guy drukt op de dienstbel. Manuela, het kamermeisje, komt van de trap. Als Guy haar ziet, is hij meteen onder de indruk.)

GUY- (Vriendelijk) Kom jij mij bedienen?

MANUELA- Dat is het werk van mevrouw.

GUY- Jij bent...?

MANUELA- Manuela, het kamermeisje. Ik zal eens informeren naar mevrouw.

(Heel even verdwijnt Manuela in het privé.)

GUY- (Haar vol bewondering nakijkend) Verdorie! Ik heb te vlug een afspraak gemaakt! Ik denk, dat ik veelvuldig gebruik ga maken van de room-service!

(Manuela is al terug.)

MANUELA- Ik zie mevrouw nergens. Misschien is zij op het terras of in de tuin.

(Even begeeft Manuela zich naar het terras. Duidelijk kan Guy zijn ogen niet van haar afhouden.)

MANUELA- Ook niets!

GUY- Schenk jij mij dan maar een nieuwe wodka in. Dadelijk regel ik dit wel met mevrouw.

(Manuela schenkt Guy een nieuwe wodka in.)

GUY- (Vriendelijk) Drink iets mee.

- MANUELA- Tijdens de dienst is dit verboden.
- GUY- (Vriendelijk) Mevrouw ziet het niet.
- MANUELA- Ik verlies niet graag mijn job, mijnheer. Ik heb lang genoeg zonder werk gezeten.
- GUY- Doe jij ook kamer 6?
- MANUELA- Alle kamers.
- GUY- Jij woont hier misschien in?
- MANUELA- Vijf dagen per week. Vanaf zes uur 's morgens moet ik al aan het werk.
- GUY- Tot wanneer?
- MANUELA- Dat varieert naar gelang het aantal gasten.
- GUY- Vanavond bijvoorbeeld?
- MANUELA- Ik zou het onmogelijk kunnen zeggen.
- GUY- (Listig) Met zo'n lange werkdagen keek ik uit naar een andere job.
- MANUELA- Ik ook! Maar waar vind je er nog een?
- GUY- ... Ik was van plan, omstreeks half tien vanavond de streek hier wat te verkennen.
- MANUELA- Ik vrees, dat jij dan niet veel meer gaat zien.
- GUY- De natuur bewonder ik het liefst bij maanlicht.
(Vriendelijk) Maar als vreemde heb ik hiervoor een gids nodig.
- MANUELA- Die heeft het hotel helaas niet in voorraad.
- GUY- (Vriendelijk) Voel jij er iets voor? Tegen een kleine vergoeding natuurlijk.
- MANUELA- "Als" ik ooit gids, zal het niet om het geld zijn. Bovendien ben ik 's avonds veel te moe.
- GUY- (Vriendelijk) En dat op jouw leeftijd? Dan moet jij absoluut eens naar een goede dokter.
- MANUELA- (Lichtjes geamuseerd) Kan jij er mij misschien een aanbevelen?
- GUY- (Geamuseerd glimlachend) Ik weet niet.
- MANUELA- (Plots wat benieuwd) Ben jij dokter?
- GUY- Ja. En nog wel een met een ontzettend drukke praktijk!

Ik moest er absoluut even tussenuit. Eigenlijk ben ik op zoek naar een receptioniste, iemand om de telefoons te ontvangen en de afspraken en visites te regelen. Iemand die nogal vlot ter tale is.

MANUELA- (Zo onschuldig mogelijk) Ik denk, dat ik toch maar eens die avondwandeling samen met jou ga maken. Eigenlijk kan ik best wat gezonde buitenlucht gebruiken.

GUY- (Vriendelijk) Ik maak je man toch niet jaloers?

MANUELA- Ik ben niet getrouwd.

GUY- Dan staan wij beiden nog even ver. Waar spreken wij af?

MANUELA- In de tuin achter het zwembad?

GUY- (Vlug) Liever ergens anders.

MANUELA- Bezijden het hotel op de parking?

GUY- (Glimlachend) Dat klinkt al iets beter.

MANUELA- Ook daar zijn wij meteen in de bossen... (glimlachend) en in de gezonde lucht. Half acht?

GUY- (Vlug) Niet te vroeg! Denk aan je werk! Laten wij zeggen half tien. Dan lopen wij in de bossen zeker niemand meer tegen het lijf.

MANUELA- Oké!

GUY- Ik verheug mij al op vanavond!

MANUELA- En ik!

GUY- (Vertrouwelijk) Aan niemand een woord hierover!

MANUELA- (Opgewekt) Het blijft onder ons! Excuseer, maar nu moet ik dringend voortmaken.

GUY- (Vriendelijk) Doe gerust.

MANUELA- (Glimlachend) Ik zou vanavond niet graag te laat komen.

(Manuela verdwijnt in de lift.)

GUY- (Erg opgetogen) Te half acht een melodietje componeren voor Birgit, en te half tien doktertje spelen met Manuela. Er zijn er, die het met minder moeten stellen. Ik moet eens even die tuin en dat zwembad gaan verkennen. Straks in het donker kom ik niet graag in het water terecht.

(Met zijn wodka in de hand verdwijnt Guy via het ter-

ras. Nico daalt van de trap, achternagezeten door Freddy Dewit.)

FREDDY- Hé, ventje! Wacht eens even!

NICO- (Wat beledigd, maar toch beleefd) Mag ik je erop attent maken, dat ik geen "ventje" ben, maar een man van 25?

FREDDY- Vijfentwintig kilo?

NICO- Vijfentwintig jaar!

FREDDY- Ken jij mijn vrouw Birgit?

NICO- Ja, mijnheer.

FREDDY- Hoe vind jij haar?

NICO- Ik bemoei mij niet met andermans vrouwen, mijnheer.

FREDDY- (Geheimzinnig) Wat ik je nu ga vertellen, blijft onder ons, hè?

NICO- Natuurlijk.

FREDDY- Mijn vrouw Birgit doet nogal raar de laatste tijd.

NICO- (Droogweg) Dat heeft zij altijd gedaan.

FREDDY- (Verrast) Vind jij?

NICO- Al vanaf het begin is mij dit opgevallen.

FREDDY- (Erg geheimzinnig) De laatste tijd heb ik de indruk, dat zij mij wil bedriegen.

NICO- (Droogweg) Dat is normaal.

FREDDY- (Erg verrast) Normaal?

NICO- (Doodnuchter) 85 procent van de getrouwde mannen en vrouwen bedriegen mekaar.

FREDDY- (Erg verrast) Echt?

NICO- Dat is wetenschappelijk bewezen... aan de katholieke universiteit van Leuven.

FREDDY- (Gespannen) Dus blijft er nog altijd 15 procent!

NICO- Ja. Maar dat zijn de analfabeten, die de vragen van de enquête niet hadden begrepen, mijnheer.

FREDDY- In ieder geval wil ik weten, of mijn vrouw mij nog trouw is. Daarom wil ik haar laten schaduwen.

NICO- Daar in de telefooncel vind je de "Gouden Gids", met

de adressen van de privé-detectives.

FREDDY- Ik wil geen privé-detective! Jij gaat dat doen!

NICO- Ik, mijnheer? Dat kan onmogelijk!

FREDDY- En de reden?

NICO- Dat is regelrecht tegen de discretie van dit hotel.

FREDDY- Voor mij kan jij voor één keer een uitzondering maken.

NICO- (Vastbesloten) Onder geen enkele voorwaarde!

FREDDY- Ook niet als ik...

NICO- (Onderbreekt) Neen, mijnheer!

(Freddy haalt zijn portefeuille te voorschijn. Nico houdt dit tersluiks in de gaten.)

NICO- Tenzij jij natuurlijk "doorslaggevende argumenten" kan voorleggen.

(Meteen steeks Nico de hand uit. Freddy wil er een bankbiljet inleggen, maar Nico trekt meteen de hand terug.)

NICO- (Onschuldig) Ik zei "doorslaggevende" argumenten, mijnheer.

(Freddy verdubbelt het bedrag. Nog is Nico niet tevreden. Andermaal voegt Freddy er een bankbiljet aan toe. Nu steekt Nico weer onschuldig de hand uit.)

FREDDY- (Ietwat ironisch) Is dit "doorslaggevend"?

NICO- Het begint er stilaan op te lijken, mijnheer.

(Freddy overhandigt Nico het geld. Zonder het nog te bekijken, steekt deze het meteen in zijn zak.)

FREDDY- Jij gaat mijn vrouw schaduwen.

NICO- Ja, mijnheer.

FREDDY- Bij de minste, verdachte situatie kom jij mij meteen inlichten!

NICO- Wat noemt mijnheer "verdacht"?

FREDDY- Bij het minste contact met een andere man.

NICO- (Onschuldig) Mijnheer bedoelt "lichamelijk" contact?

FREDDY- (Meteen opgewonden) Neen, neen! Zover mag je het in geen geval laten komen! Van het ogenblik dat zij enige toenadering zoekt, verwittig jij mij meteen.

- NICO- (Onschuldig) En als "hij" toenadering zoekt?
- FREDDY- (Erg opgewonden) Dan ook natuurlijk!
- NICO- Dat komt in orde.
- FREDDY- Zorg dat mijn vrouw niets in de gaten krijgt!
- NICO- Ik ga discreet en onopvallend te werk.
- FREDDY- Maar met de neus op de feiten!
- NICO- (Onschuldig) Welke "feiten" bedoelt mijnheer?
- FREDDY- (Nogal opgewonden) Moet jij nu bij alles vragen stellen?
- NICO- Neen, mijnheer. Ik kan ook veronderstellingen maken. Waar is mevrouw op dit ogenblik?
- FREDDY- Op haar kamer. Zij ligt op bed.
- NICO- (Onschuldig) Alleen?
- FREDDY- (Meteen wat achterdochtig) Zo-even toch nog!
- NICO- Wil jij, dat ik meteen met mijn neus op de feiten ga hangen?
- FREDDY- Wacht maar tot zij weer gekleed de kamer verlaat. Tot zolang hou ik haar wel in de gaten.
- NICO- (Ietwat geamuseerd) 't Is anders graag gedaan.
- (Freddy maakt aanstalten, om weer naar boven te gaan.)
- FREDDY- Vergeet niet, mij geregeld in te lichten!
- NICO- Op mij kan je rekenen. (Lichtjes geamuseerd) Mijnheer, mag ik jou ook eens een vraag stellen? Val jij na het liefdesspel meteen in slaap?
- FREDDY- (Ietwat opgewonden) Wat heb jij hiermee te maken?
- NICO- Weet jij, hoeveel procent van de mannen na het liefdesspel meteen in slaap vallen?
- FREDDY- (Erg benieuwd) Geen idee.
- NICO- Vijftien procent... De overige 85 procent moet eerst nog naar huis rijden.
- (Terwijl hij vol argwaan de trap opgaat, blijft Freddy Nico tersluiks in het oog houden. Als Freddy verdwenen is, telt Nico vergenoegd zijn geld. Welgezind verdwijnt hij in het privé. Michiel, de kok, komt via de trap van het restaurant naar boven. Meteen begeeft hij zich naar de bar.)

MICHIEL- Wie dicht bij het vuur staat, moet op tijd en stond blussen.

(Michiel schenkt zich een glas bier in. hij hoort de lift bewegen.)

MICHIEL- (Niet boos, eerder wat geamuseerd) Daar heb je ze weer! Achter hoek of kant heeft zij mij weer in de gasten staan houden. (Geamuseerd, voor zichzelf) Kom maar te voorschijn, Gerda!

(Meteen gaat de liftdeur open, en Gerda verschijnt.)

GERDA- (Enthousiast) Michiel! Wat een toeval!

MICHIEL- (Wat ironisch) Dat mag je wel zeggen, Gerda.

GERDA- (Op haar fototoestel duidend) Ik was volop aan het werk.

MICHIEL- Ik ook. Maar mijn werk is een stuk dorstiger dan het jouwe.

GERDA- (Geamuseerd) Dat neemt niet weg, dat ik er met alle plezier een wil meedrinken.

MICHIEL- Jammer, maar ik moet meteen weer naar mijn potten en pannen.

GERDA- (Ontgoocheld) Ben jij dan nooit eens vrij? "Als" wij jou eens te zien krijgen, is het hooguit voor vijf minuutjes.

MICHIEL- De gasten hier willen op tijd en stond hun eten.

GERDA- Zelfs 's avonds ben jij nooit vrij. Na je partijtje schaak ben jij meteen verdwenen.

MICHIEL- Iedere ochtend moet ik eruit voor dag en dauw. Dus lig ik graag op tijd tussen de lakens.

GERDA- Heb jij nooit eens behoefte aan wat gezelschap en een rustige babbel?

MICHIEL- Die heb ik overdag in de keuken.

GERDA- Met een broekje van nog geen twintig, dat hier de aardappelen komt schillen.

MICHIEL- En met mevrouw Vanderweyden, die de afwas komt doen.

GERDA- Een onderontwikkelde matrone.

MICHIEL- (Zonder veel overtuiging) Zij kan best gezellig zijn.

GERDA- Mis jij dan nooit eens wat... tederheid?

MICHIEL- (Blijkbaar wat onverschillig) Ik weet niet.

GERDA- Als jij daar zonder kan, ben jij toch de enige.

MICHIEL- Ik heb ooit kennis gehad met een vrouw.

GERDA- (Benieuwd) O ja? En?

MICHIEL- Dat heeft mij toen een gezwollen kaak en een gekloven wenkbrauw opgeleverd.

GERDA- Wat was dat dan voor iemand?

MICHIEL- Een heel knap vrouwtje! Alleen had zij mij vergeten te vertellen, dat zij getrouwd was met een dokwerker.

GERDA- (Vriendelijk) Er bestaan ook ongetrouwde vrouwen.

MICHIEL- Dat zie je er niet aan.

GERDA- Sommigen van hen zouden wel eens gesteld kunnen zijn op jouw gezelschap.

MICHIEL- Denk je?

GERDA- (Geamuseerd) Ik ken er allezins één.

MICHIEL- (Blijkbaar onschuldig) Als jij haar tegenkomt, vertel haar dan dat zij zich voorlopig niet te veel illusies moet maken. Michiel is nog niet van plan, zich voor de rest van zijn leven aan de ketting te laten leggen.

GERDA- (Ontgoocheld) Jij wacht liever tot het te laat is?

MICHIEL- (Wat geamuseerd nu) Om een stommitieit te doen, is het nooit te laat. Tot straks!

GERDA- (Vlug) Kunnen wij vanavond samen wat babbelen?

(Michiel verdwijnt via de trap naar het restaurant.)

GERDA- (Op de tenen getrapt) Klootzak!

(Guy komt binnen via de terrasdeur.)

GUY- (Vriendelijk) Heb je het tegen mij?

(Gerda negeert hem even. Hierdoor heeft Guy de kans, haar ongemerkt te observeren. Blijkbaar is hij onder de indruk.)

GUY- (Vriendelijk) Drink jij iets mee?

GERDA- (Wat humeurig) Ik heb geen dorst.

GUY- Voor de gezelligheid.

GERDA- Laat maar.

GUY- Ook hotelgaste? Ik ben hier pas gearriveerd, ik ken

hier nog niemand.

(Gerda reageert niet.)

GUY- Wij gaan mekaar nu geregeld tegenkomen. Mag ik je voornaam weten?

GERDA- ... Gerda.

(Guy drukt Gerda de hand.)

GUY- Guy Huysmans. (Vriendelijk) Toch geen problemen met je man?

GERDA- (Ironisch) Mijn man? Waar zou ik die halen?

GUY- Een vrouw als jij heeft toch zoveel mannen als zij maar wil.

GERDA- (Humeurig) Ik hou niet van gevlei!

GUY- Ik meen het! Drink iets mee.

GERDA- (Koppig) Neen!

GUY- Logeer jij hier allang?

GERDA- (Ietwat ironisch) Al vier jaar.

GUY- (Geamuseerd) Toch niet aan één stuk?

GERDA- (Humeurig) Probeer jij mij uit te lachen?

GUY- Ik zou het niet durven! Als jij hier al zolang komt, moet het je hier wel erg bevallen. Hoe is het eten hier?

GERDA- (Wat sarcastisch) Beter dan de kok!

GUY- Ter wille van hem ben jij niet in je beste humeur?

(Gerda antwoordt niet meer.)

GUY- (Op haar fototoestel duidend) Jij hebt wat vakantiekiekjes gemaakt? Dat is altijd gezellig voor achteraf, (geamuseerd) ten minste als je er een film hebt ingestoken.

GERDA- (Erg geprikkeld) Ik ben beroepsfotografe, mijnheer!

GUY- (Wat bewonderend) Een kunstenares?

GERDA- Als jij dat zo wil noemen...

GUY- Zover heb ik het nog niet gebracht.

GERDA- ... Wat doe jij dan voor de kost?

GUY- Journalist.

GERDA- (Meteen geïnteresseerd) Voor welke krant?

GUY- Free-lance. Ik verkoop mijn reportages aan de meest biedende.

GERDA- (Wordt enthousiaster) Al jaren droom ik ervan, ooit eens op te trekken met een avontuurlijke journalist.

GUY- (Geamuseerd) Misschien kunnen wij het samen eens proberen.

GERDA- (Hapt meteen toe) Wanneer?

GUY- Ik neem nu eerst mijn vakantie.

GERDA- Kunnen wij er samen eens over praten?

GUY- Wanneer?

GERDA- Ik was van plan, dadelijk een bad te nemen en mij nadien rustig wat op te smukken. Vanavond na het eten?

GUY- Hoe laat is dat?

GERDA- Half acht?

GUY- (Vriendelijk) Mij goed. (Plots) O neen! Dat kan onmogelijk!

GERDA- Waarom niet?

GUY- (Plotse inval) Dan meende "ik" een bad te nemen!

GERDA- Doe dat dan nu.

GUY- Het water van mijn bad is nog niet warm!

GERDA- Neem dan een bad op "mijn" kamer.

GUY- Niet samen met jou in één bad!

GERDA- (Geamuseerd) Jij bent toch niet vrouwenschuw?

GUY- Dat niet! Maar ik wil niet, dat er hier over ons wordt geroddeld.

GERDA- (Geamuseerd) Hier gebeurt wel meer dan dit.

GUY- Dat interesseert mij niet.

GERDA- Negen uur, half tien dan?

GUY- Dat gaat ook niet!

GERDA- Neem jij dan alweer een bad?

- GUY- Ik ben juist terug van een buitenlandse reportage. Ik ben ontzettend moe. Vanavond meende ik eens heel vroeg te gaan slapen.
- GERDA- Stel dan zelf iets voor.
- GUY- Als wij nu morgen eens...
- GERDA- (Onderbreekt) Morgen pas?
- GUY- Het kan niet anders.
- GERDA- (Koppig) Vanavond te half acht! Anders hoeft het voor mij niet meer.
- (Guy aarzelt.)
- GERDA- (Ongeduldig) Wat is ervan?
- GUY- Gerda, ik...
- GERDA- (Onderbreekt) Niet kakelen, als jij geen eieren wil leggen!
- GUY- (Wat geïrriteerd) Ik wil eieren leggen!
- GERDA- Doe het dan!
- GUY- Oké, dan maar.
- GERDA- (Enthousiast) Half acht?
- GUY- (Gelaten) Ja.
- GERDA- (Eén en al enthousiast) Dan ga ik nu meteen mijn bad nemen! Er is plaats voor twee!
- GUY- Binnenkort... misschien.
- GERDA- (Plagerig) Misschien?
- GUY- (Geamuseerd) Waarschijnlijk.
- (Uitgelaten geeft Gerda Guy een klapzoen op de mond. Eer hij de kans krijgt om te reageren, haast zij zich al naar boven. Ietwat verbluft kijkt Guy haar na.)
- GUY- Nu zit ik verdomme met twee vrouwen tegelijk op mijn kot! Hoe kon ik zo dom zijn, hiermee akkoord te gaan?
- (Wat gelaten) Ik kan het ook niet helpen, dat de vrouwtjes hier alsmaar knapper worden. Hoe geraak ik nu van die... hoe heet ze ook weer?... van die Birgit af?
- (Nico komt uit het privé.)
- GUY- (Resoluut) "Hij" zal mij helpen! Piccolo, kom eens hier!

- NICO- Mijn naam is Nico, mijnheer.
- GUY- Nicolo,... eh, Nico, kan jij zwijgen?
- NICO- Als een graf, mijnheer.
- (Meteen steekt Nico zijn hand al uit voor een fooi.)
- GUY- Wil jij nu ook al betaald worden, om niets te zeggen?
- NICO- "Zwijgen" is ook een werkwoord, mijnheer.
- GUY- Dat is mogelijk! Maar dan wel één, waarvan je niet moe wordt!
- (Meteen duwt Guy de hand van Nico naar beneden.)
- GUY- Jij gaat iets voor mij doen!
- NICO- Ja, mijnheer.
- (Meteen houdt Nico de hand weer klaar voor een fooi. Eerst kijkt Guy wat verontwaardigd, dan haalt hij met tegenzin zijn portefeuille te voorschijn. Pas als Nico weer het derde bankbiljet heeft ontvangen, trekt hij zijn hand met het geld terug.)
- GUY- Jij kent hier een zekere Birgit?
- NICO- Birgit Dewit? Zeker, mijnheer.
- GUY- Iemand heeft mij zo-even verteld, dat hij vanavond te half acht een afspraak heeft met haar.
- NICO- Aha!
- GUY- Wat "aha!"?
- NICO- (Vlug) Niets, mijnheer.
- GUY- Die afspraak kan niet doorgaan.
- NICO- Waarom niet?
- GUY- Dat doet niets ter zake! Jij gaat het haar meteen vertellen.
- NICO- Dat kan niet, mijnheer. Mevrouw rust momenteel op haar kamer. Zij mag niet worden gestoord.
- GUY- Dan vertel jij het haar, zodra zijn wakker is!
- NICO- Misschien kan ik het aan haar man vertellen. Dan kan hij de boodschap overbrengen.
- GUY- Hou hem erbuiten!... Hij is haar man niet!
- NICO- Eigenaardig!

- GUY- Hoezo?
- NICO- Zij slapen toch samen.
- GUY- Het beste bewijs, dat hij haar man niet is! Ik kan dus op jou rekenen?
- NICO- Zeker, mijnheer. Waar zou die afspraak doorgaan?
- GUY- Zijn dit jouw zaken?
- NICO- Ik vraag het maar, voor het geval mevrouw meer dan één afspraak heeft.
- GUY- Toch niet op hetzelfde uur!
- NICO- Dat zijn zaken, die gebeuren!
- GUY- De afspraak in de tuin... achter het zwembad.
- NICO- Aha!
- GUY- Wat "aha!"?
- NICO- (Vlug) Niets, mijnheer. (Plots wat geamuseerd)
Mijnheer is goed op de hoogte van de afspraken van mevrouw Dewit.
- (Gehaast komt Freddy van de trap. Hij wenkt Nico.)
- FREDDY- (Wat geheimzinnig) Mijn vrouw! Ineens is zij zo goed gezind! Precies of zij een afspraak heeft! Heb jij intussen al iets opgevangen?
- NICO- Neen, mijnheer. Nog helemaal niets.
- FREDDY- Mag ik je vragen, haar "extra" in de gaten te houden?
- (Meteen steekt Nico de hand uit. Freddy beziet die niet begrijpend.)
- NICO- Dat kost dan wel een "extra" fooi, mijnheer.
- (Meteen geeft Freddy hem die fooi.)
- NICO- Op mij kan je rekenen.
- FREDDY- Misschien kan ik je meteen verwittigen, als zij de kamer verlaat?
- NICO- Dat is een uitstekend idee, mijnheer.
- FREDDY- (Erg vertrouwelijk) Dan keer ik nu meteen terug, voor zij ons ontglipt.
- NICO- Dat lijkt mij heel verstandig.
- FREDDY- Niet vergeten, mij meteen in te lichten!

(Meteen haast Freddy zich naar boven.)

GUY- Wie was dat?

NICO- Mijnheer Dewit, de man... of de zogezegde man van Birgit.

GUY- Wat wou hij van jou?

NICO- Niets bijzonders. Het was in verband met zijn kamer, een korte dienstregeling.

GUY- Waarom deed hij dan zo geheimzinnig?

NICO- Dat is een gewoonte van hem. Hij vindt zichzelf nogal gewichtig. Ik moet nu dringend voortmaken. Wil mijnheer mij excuseren?

GUY- Vergeet de boodschap niet!

NICO- Op mij kan je rekenen.

(Nico verdwijnt via de lift.)

GUY- (Erg tevreden) Van Birgit zijn wij verlost! Laat Gerda nu maar komen!

(Meteen komt Gerda van de trappen gestormd.)

GUY- (Ter zijde) Zo bedoelde ik het niet!

GERDA- Gelukkig ben jij er nog!

GUY- Ik dacht, dat jij al in bad lag?

GERDA- Bijna was het zover. Wij zijn iets vergeten! De plaats van onze afspraak!

GUY- Mij om het even. Stel maar iets voor.

GERDA- In de tuin... achter het zwembad!

GUY- (Vlug) Neen!

GERDA- Waarom niet?

GUY- (Ter zijde) Stel dat die andere haar boodschap niet tijdig heeft ontvangen!

GERDA- Welke andere?

GUY- (Herpakt zich vlug) Stel dat daar nog andere koppels hebben afgesproken!

GERDA- Mij stoort dit niet.

GUY- (Wat ironisch) Mij wel!

- GERDA- Op de parking bezijden het hotel?
- GUY- (Vlug) Ook niet!
- GERDA- (Wat geprikkeld) Zoveel afspraken worden er hier niet gemaakt!
- GUY- Liever wat meer afgelegen.
- GERDA- In het tuinhuisje?
- GUY- Dat lijkt mij al een stuk veiliger.
- GERDA- Ben jij daar al geweest?
- GUY- Ik heb het zien staan van ver.
- GERDA- (Enthousiast) Het is erg romantisch, zeker bij mane-schijn.
- GUY- (Plagerig) Het gaat toch maar om een zakelijke ont-moeting in verband met een mogelijke, gezamenlijke re-portage.
- GERDA- (Enthousiast) Jij gaat je deze "zakelijke ontmoeting" niet beklagen!
- GUY- (Geamuseerd) Laten wij hopen!
- (Meteen vliegt Gerda Guy weer om de hals. Zij geeft hem een klapzoen op de mond.)
- GERDA- Zorg maar, dat jij in vorm bent vanavond! Het zal no-dig zijn!
- GUY- (Geamuseerd) Wij doen ons best!
- (Meteen haast Gerda zich weer naar boven. Halverwege de trap houdt zij nog even halt.)
- GERDA- (Geamuseerd) Nog altijd geen zin, om mee in bad te gaan?
- GUY- (Geamuseerd) Een volgende keer misschien.
- GERDA- (Geamuseerd) Ik ga het onthouden!
- (Meteen is Gerda verdwenen.)
- GUY- (Gelukkig) Het leven kan mooi zijn... soms!
- (Manuela, het kamermeisje, komt uit het privé.)
- MANUELA- (Erg opgetogen) Ik heb goed nieuws! Mevrouw Vanbene-den geeft mij vanavond al vrij vanaf half acht!
- GUY- (Schrikt even) En dan?

MANUELA- Vermits jij dan allang klaar bent met eten...!

GUY- Met eten wel, maar...

MANUELA- (Ontgoocheld) Wat "maar"?

GUY- Vind jij dat niet wat vroeg? Het is dan nog lang niet donker.

MANUELA- Waarom moet het donker zijn? Om van de gezonde buitenlucht te genieten, maakt dit toch geen verschil uit.

GUY- Ik wil de maan zien!

MANUELA- Voor wij terug zijn, is die er allang!

GUY- Meteen na het avondeten gaan wandelen, is niet ideaal voor de spijsvertering!

MANUELA- Voor een keer vergeet jij maar eens, dat jij dokter bent!

GUY- (Voorzichtig) Kunnen wij die wandeling niet uitstellen tot morgen?

MANUELA- (Verontwaardigd) Watblijft?

GUY- Die lange reis naar hier zit mij nog wat in de kleren.

MANUELA- Die haal ik er dan wel uit! Mevrouw Vanbeneden heeft mij vanavond vrij gegeven, en niet morgenavond! Te half acht sta ik op de parking! Klaar voor mijn doktersbezoek! Salut!

GUY- (Vlug) Manuela,...?

(Resoluut begeeft Manuela zich naar boven. Verbouwe-reerd kijkt Guy haar na. Mevrouw Vanbeneden komt uit het privé.)

MEVROUW- Alles naar wens, mijnheer Huysmans? Jij hebt niets te kort?

GUY- (Ironisch) Eerder iets te veel!

MEVROUW- Hoe bevalt je je kamer?

GUY- Ik heb ze nog niet gezien.

MEVROUW- Dan moet jij er beslist eens naartoe. Ik laat ze je tonen, ik roep Manuela.

GUY- (Vlug) Laat maar!

MEVROUW- Het is een kleine moeite! Daarvoor dient toch het personeel.

GUY- Ik vind die kamer wel zonder hulp.

MEVROUW- (Geamuseerd) De meeste mannen die hier alleen arriveren, zijn gecharmeerd van het gezelschap van Manuela. (Plagerig) Zij zouden zelfs met haar een afspraak durven maken op de parking naast de inkomhal.

(Guy voelt zich betrappt. De voordeur gaat open. Charles De Kok verschijnt, gevolgd door zijn vrouw Marie en hun dochter Daisy. Charles en Marie zijn nogal zelfverzekerd, maar daarom nog niet intelligent. Daisy is aanvankelijk wat schuchter, al laat zij zich niet doen. Guy is meteen onder de indruk van Daisy.)

GUY- (Ter zijde) Waaaaw!

MEVROUW- Goedendag.

CHARLES- Jij bent de hotelhoudster?

MEVROUW- Ja, mijnheer.

CHARLES- Heb jij hier nog twee mooie kamers vrij?

MEVROUW- Zeker, mijnheer.

CHARLES- Een tweepersoons voor mij en mijn vrouw, en een éénpersoons voor onze dochter Daisy.

GUY- (Ter zijde, erg verliefd) Daisy!

MEVROUW- Hoe is de naam, als ik vragen mag?

CHARLES- De Kok. Twee woorden, tweemaal hoofdletter, tweemaal "k", en geen "c".

GUY- (Duidelijk smoor) Geen "c"!

MEVROUW- Mag ik even jullie identiteitskaarten?

TWEEDE BEDRIJF

(Op een barkruk zit Michiel zijn biertje te drinken. Mevrouw Vanbeneden onderhoudt zich met de familie De Kok.)

CHARLES- Toen ik twintig jaar geleden de zaak van mijn vader overnam, hadden wij 6 bestelwagens en 32 man personeel. Nu zijn er iedere dag 64 vrachtwagens op de baan in heel Europa, en zitten wij met 375 personeelsleden. Bovendien is er heel wat gemechaniseerd.

MARIE- (Aanstellerig) Allemaal dank zij de werklust en de ondernemingszin van Charles.

MEVROUW- Niets krijg je tegenwoordig nog voor niets. Als wij hier niet dag en nacht in de weer blijven, houdt dit hotel ook niet lang stand.

MARIE- Jullie zijn hier mooi gelegen.

MEVROUW- Wat de natuur betreft, gaan jullie hier niets te kort komen. Bossen, beken, weiden, heide, vennen, je vindt het hier allemaal... en nog wel in een ongerepte toestand.

CHARLES- En wat het eten betreft?

MEVROUW- Daar zit onze chef.

CHARLES- (Tot Michiel) Jij bent de "patron"?

MICHIEL- Enkel de chef.

CHARLES- Ik dacht, dat jij en mevrouw misschien...

MICHIEL- (Geamuseerd) Wat niet is, kan nog komen.

MEVROUW- (Geamuseerd) Ik denk het niet.

MICHIEL- (Geamuseerd) Mevrouw commandeert mij, zonder dat ik met haar ben getrouwd.

MEVROUW- In de keuken is hij de baas.

MICHIEL- Daar duld ik nog altijd geen pottenkijkers.

CHARLES- Welke is jouw specialiteit?

MICHIEL- Ik heb niets anders dan specialiteiten.

CHARLES- Je grootste specialiteit dan?

MICHIEL- Dat is onze uitgebreide "plateau de fruits de mer".

MARIE- Vis?

MICHIEL- "Fruits de mer" heeft inderdaad niets met appelen en peren te maken.

CHARLES- (Geamuseerd) Tegen wie zeg jij het?

MICHIEL- Tot nadere order halen ze uit de zee alleen maar vis-sen en schaaldieren,... en af en toe een bom uit de tweede wereldoorlog.

MARIE- Onze dochter is niet zo gesteld op vis.

DAISY- (Geprikkeld) Ik eet dat wel!

MARIE- Dat klopt, maar dan met lange tanden.

DAISY- (Erg geprikkeld) Ik reclameer alleen maar, als het de derde dag na mekaar haring is... of rolmops!

MICHIEL- Ook voor je dochter heb ik een echte aanrader: "kwarteltjes met roquefort".

MARIE- Met kaas?

MICHIEL- Inderdaad.

MARIE- (Wat ongelovig) En die doe jij op de kwartels?

MICHIEL- Dat is een echte delicatessen!

MARIE- Daarvan heb ik nog nooit gehoord.

CHARLES- Mijnheer smeert zijn kaas toch, waar hij wil, Marie.

MARIE- Roquefort heeft een scherpe smaak, en onze Daisy heeft geen al te sterke maag.

DAISY- (Wat lqstig) Wanneer heb ik nog eens geklaagd?

MICHIEL- Die kaas wordt deskundig bewerkt met room en cognac, mevrouw.

CHARLES- (Enthousiast) Cognac? Zouden wij dan niet allemaal "kwartel" nemen? (Geamuseerd) De laatste tijd is mijn maag ook maar zo en zo.

MARIE- Wij blijven hier lang genoeg, om heel de spijskaart eens te proberen. (Aanstellerig) Eigenlijk gaan wij altijd naar het buitenland. In eigen land zitten wij te zeer tussen het gewone volk.

CHARLES- Maar onze dochter studeert...

MARIE- (Onderbreekt geprikkeld) Charles, onderbreek je vrouw niet, voor die ene keer dat zij het woord heeft! ... Onze dochter studeert, en nu was zij wat overspannen. Onze huisdokter heeft haar de raad gegeven, er

eens een paar weken uit te trekken... naar een rustige omgeving.

CHARLES- (Onbedacht) En wij dachten, hier in dit verlaten gat ...

MEVROUW- (Lichtjes beledigd) Ik ben blij, dat ik iedere dag in dit "gat" mag leven, mijnheer De Kok.

MICHIEL- (Geamuseerd) Ja, ik heb ooit andere gaten meegemaakt!

MARIE- Mijn man bedoelt het niet verkeerd. Hij wil maar zeggen, dat het bij ons in de stad toch een stuk comfortabeler is.

MICHIEL- Wij leven hier niet meer in de middeleeuwen, mevrouw. Wij gebruiken al vork en mes, in plaats van onze handen.

MEVROUW- Wat studeert de juffrouw?

MARIE- (Pocherig) Zij heeft toelatingsexamen afgelegd voor genees- en tandheelkunde.

MEVROUW- (Vol bewondering) Holala!

CHARLES- (Droogweg) Ja, maar zij is niet geslaagd.

MEVROUW- (Pocherig) Dan is zij overgestapt naar de wijsbegeerte en de letteren.

CHARLES- (Droogweg) Ja, en ook daar is zij niet geslaagd. Dan heeft zij het nog geprobeerd in de communicatiewetenschappen, de geografie en de verpleegkunde. Maar overal hetzelfde resultaat.

MARIE- En nu zit zij in een soort voorbereidend jaar bij de nonnen... voor een veelzijdige ontwikkeling.

MICHIEL- Als je dat zo hoort, zal zij die nodig hebben.

MARIE- (Aanstellerig) Welk diploma onze Daisy uiteindelijk ook behaalt, het speelt geen rol. Zij en haar man volgen Charles toch op in de zaak.

MEVROUW- Zij is al getrouwd?

MARIE- Ik bedoel haar toekomstige man. Met zijn drieën kijken wij volop uit naar een geschikte partij voor haar.

MICHIEL- (Ietwat ironisch) Jullie helpen haar zoeken?

MARIE- Natuurlijk! Daisy is nog geen twintig!

MICHIEL- (Geamuseerd) In mijn tijd stond ik er alleen voor. Misschien dat ik daarom nooit van de straat ben geraakt.

CHARLES- (Geamuseerd) Voor jou is het nog niet te laat.

MICHIEL- (Geamuseerd) Weet jij mij misschien een goeie occasie? Ik moet terug naar mijn fornuis. Ik kan er alweer tegen voor een tijdje.

MEVROUW- Misschien kunnen wij de familie De Kok ons restaurant eens laten bezichtigen.

CHARLES- Is dat zo speciaal?

MEVROUW- Dan voelen jullie je hier meteen thuis. (Tot Daisy) Jij gaat toch ook mee, juffrouw?

DAISY- Ik maak van de gelegenheid gebruik, om even jullie tuin te verkennen.

MEVROUW- Dan stuur ik je iemand mee, om je daar wat wegwijs te maken.

DAISY- Dat is niet nodig!

MEVROUW- Jawel! (Zij roept bij de trap) Nico?

MICHIEL- (Tot Charles en Marie) Jullie kunnen mij al volgen.

MARIE- Niet te lang, Daisy! Voor het eten moeten wij onze koffers nog verder uitpakken.

(Charles en Mary volgen Michiel naar het restaurant. Nico daalt van de trap.)

MEVROUW- Juffrouw De Kok wil graag onze tuin eens bezichtigen. Kan jij haar daar wat gezelschap houden?

NICO- Met alle plezier, mevrouw. (Geamuseerd) Hoe lang mag die rondleiding duren?

MEVROUW- Dat bepaalt de juffrouw.

(Mevrouw Vanbeneden vertrekt richting restaurant.)

NICO- (Vriendelijk) Heeft de juffrouw voorkeur voor een bepaald hoekje?

DAISY- Ik ken hier nog niets. Als ik maar niet de hele tijd achter mij ouders aan moet lopen! Daar word ik gek van!

NICO- (Vriendelijk) Daar kan ik inkomen, juffrouw. Niets zo gezellig als onder leeftijdsgenoten.

(Guy komt van het terras.)

GUY- Ah, piccolo! Wil jij voor mij eens iets doen? Ik vergat mijn autosleutels op mijn kamer. (Ietwat ironisch) Wil jij ze eens even voor mij halen?

- NICO- (Alles behalve enthousiast) Mevrouw Vanbeneden heeft mij opgedragen, de juffrouw te vergezellen in de tuin.
- GUY- (Ietwat ironisch) Even naar boven lopen, kost je maar enkele minuutjes. Bovendien is het goed voor je conditie. (Geamuseerd) Ik neem de juffrouw wel even van je over.
- NICO- Mevrouw heeft niet graag dat ik op een kamer kom, als de gast zelf niet aanwezig is.
- GUY- (Geamuseerd) Ik geef je zelf de opdracht. De juffrouw hier is ervan getuige.
- NICO- (Met veel tegenzin) Heb jij één minuutje, juffrouw?
- DAISY- Doe gerust.
- NICO- Ik ben zo terug! Waar liggen die autosleutels, mijnheer?
- GUY- (Geamuseerd) Als ik dat zelf eens wist! Kijk maar eens goed rond overal, en kom niet terug zonder die sleutels!
- (Nico haast zich naar boven.)
- GUY- (Stelt zich voor) Guy Huysmans.
- DAISY- Daisy De Kok.
- GUY- (Vriendelijk) Wij hebben mekaar al heel even ontmoet, daarstraks toen jullie hier arriveerden.
- DAISY- Dat klopt.
- GUY- (Vriendelijk) Jij zoekt een gids, hoor ik?
- DAISY- Eigenlijk niet, maar de eigenares hier stuurde mij haar piccolo.
- GUY- (Wat ironisch) Jij aan de zijde van dat broekventje? Dat is toch geen gezicht! Ik houd je wel gezelschap tijdens je wandeling.
- DAISY- (Is er duidelijk niet mee opgezet) Dat is niet nodig.
- GUY- (Vriendelijk) Ook voor mij is dit een vorm van ontspanning. Als ze jou zien samen met die piccolo, gaan ze je nog voor een kind houden. Ze veronderstellen, dat jij nog niet alleen de deur uit mag. In mijn gezelschap is dat anders.
- DAISY- (Uitvlucht) Ik moet nog even langs het toilet.
- GUY- (Vriendelijk) Doe gerust! Ik wacht hier op je.
- (Daisy verdwijnt via de trappen naar het restaurant.)

Guy kijkt haar na.)

GUY- (Erg opgetogen) Bijzonder knap, twintig jaar, dochter van een bemiddeld industrieel, en op zoek naar een man! Ik denk, dat ik de geschikte kandidaat voor jou ken, Daisytje! (Geamuseerd) Waar zo'n openstaande terrasdeur al niet goed voor is!

(Ostentatief begint Guy met zijn autosleutels te spelen.)

GUY- (Geamuseerd) De eerste minuten zal onze piccolo mijn autosleutels niet vinden. Tegen de tijd dat hij het waagt naar beneden te komen, ben ik allang met Daisy verdwenen in de bossen! Dan horen wij al volop de vogeltjes fluiten! Jammer, dat ik die drie andere dames vanavond zal moeten teleurstellen. Ik val nu eenmaal op de knapste.

(Gerda daalt van de trap.)

GUY- (Schrikt) Verdomme!

(Als de bliksem verdwijnt Guy in de telefooncel. Gerda heeft niets gemerkt.)

GERDA- Waar zit Guy? Volgens de piccolo moest hij hier zijn.

(Gerda komt in de buurt van de telefooncel. Vlug trekt Guy het gordijntje voor het raam.)

GERDA- Misschien is hij op het terras.

(Gerda haast zich naar het terras. Freddy daalt van de trap. Ook hij is blijkbaar op zoek.)

FREDDY- Waar is de piccolo? Piccolo? Hé, piccolo?

(Nogal opgewonden drukt Freddy op de dienstbel. Meteen verschijnt mevrouw Vanbeneden via de trap van het restaurant.)

MEVROUW- Mijnheer Dewit?

FREDDY- Ik zoek de piccolo.

MEVROUW- Die ga jij hier niet vinden. Samen met juffrouw Daisy maakt hij een wandeling in de tuin.

FREDDY- (Opgewonden) Dan moet ik hem dringend achterna!

MEVROUW- Scheelt er iets?

FREDDY- Als hij hier komt, wil jij hem dan meteen verwittigen, dat mijn vrouw wakker is geworden?

MEVROUW- Wat heeft de piccolo hiermee te maken?

FREDDY- Vertel het hem, alsjeblieft!

(Freddy haast zich de tuin in.)

MEVROUW- (Hem nakijkend) Normaal is anders!

(Op het ogenblik dat mevrouw Vanbeneden terug naar het privé wil, komt Daisy terug van het toilet.)

MEVROUW- Vanwaar kom jij? Was jij niet met Nico in de tuin?

DAISY- Nico moest nog even naar de kamer van mijnheer Huysmans.

MEVROUW- Als hij hier komt, vertel hem dan dat mijnheer Dewit in de tuin op zoek is naar hem.

DAISY- Waar is mijnheer Huysmans?

MEVROUW- Ik heb hier geen mijnheer Huysmans gezien of gehoord.

DAISY- Hij zou hier op mij wachten.

MEVROUW- Vroeger hebben de mannen mij ook zo liggen gehad. Op dat punt leer je wel heel vlug bij.

(Mevrouw Vanbeneden verdwijnt in het privé.)

DAISY- Eigenlijk is het beter, dat hij er niet meer is. Zo sympathiek vind ik hem nu ook niet.

(Voorzichtig heeft Guy het gordijntje opzij geschoven. Als hij merkt dat Daisy alleen is, komt hij weer te voorschijn.)

GUY- Ik ben even gaan telefoneren naar de zaak. Als industrieel heb je altijd wat aan je hoofd.

DAISY- (Verrast) Jij een industrieel?

GUY- Ja, en nog geen kleintje!

DAISY- (Ter zijde) Dan kan ik evengoed met mijn vader gaan wandelen!

GUY- Kom, wij maken ons uit de voeten, voor wij hier weer worden lastiggevallen.

DAISY- (Zoekt een uitvlucht) Mevrouw Vanbeneden gaf mij een boodschap voor Nico, de piccolo. Ik moet hem verwittigen, dat mijnheer Dewit op zoek is naar hem.

GUY- Zelf kan zij dat toch ook. Wij gaan hier toch niet de hele tijd staan wachten op die piccolo? Dadelijk staan je ouders hier weer.

DAISY- Dat is waar ook! Ik maak mij best uit de voeten! Ga jij maar voorop, jij kent hier de weg.

GUY- (Hoffelijk) Ladies first!

(Daisy begeeft zich naar het terras. Guy wil haar volgen, maar merkt plots dat Gerda op komst is. Vliegensvlug maakt hij zich uit de voeten. Eerst wil hij weer naar de telefooncel, in laatste instantie duikelt hij in de lift. Gerda kijkt rond, zij is verrast dat Guy er niet is.)

GERDA- (Tot Daisy) Is mijnheer Huysmans hier niet?

(Daisy komt terug binnen.)

DAISY- Jawel.

(Ook Daisy kijkt nu verrast, omdat Guy er niet meer is.)

DAISY- Hoe kan dat? Zo-even was hij hier nog, en hij zou met mij meegaan. Waarschijnlijk telefoneert hij weer naar de zaak.

(Daisy controleert de telefooncel.)

DAISY- Niets!

(Beide dames controleren vluchtig de uitgangen. Uiteindelijk begeeft Gerda zich richting lift.)

DAISY- Daar kan hij niet zijn. Als hij langs daar was vertrokken, hadden wij de lift allang moeten horen.

GERDA- Waar is hij dan?

DAISY- Volgens mij, passeert hij nog even lang het toilet.

GERDA- (Met wat achterdocht) Wat heb jij met Guy te maken?

DAISY- Ik met mijnheer Huysmans? Niets.

GERDA- Waarom loop jij hem dan na?

DAISY- Ik loop hem niet na! Hij loopt mij na!

GERDA- (Erg nieuwsgierig nu) "Hij" neemt het initiatief?

DAISY- Natuurlijk! Ik vind hem helemaal niet mijn type.

GERDA- (Achterdochtig nu) En op het ogenblik dat jullie samen die deur uit wilden, verdween hij plots?

DAISY- Hij liet mij voorgaan, en hup! Ineens was hij verdwenen.

GERDA- (Haar frank valt) Omdat hij mij toen zag aankomen!

DAISY- Hebben jullie iets met mekaar?

- GERDA- (Veelbetekenend) Ook mij wou hij de tuin laten zien!
- DAISY- Is die tuin dan zoiets speciaals?
- GERDA- (Verduidelijkt) Vanavond! Bij maanlicht!
- DAISY- Dan zie je daar toch geen steek!
- (Gehaast komt Freddy via het terras naar binnen.)
- FREDDY- (Opgewonden) In de tuin is hij niet!
- GERDA- Guy?
- FREDDY- De piccolo! Als jullie hem zien, verwittig hem dan meteen dat mijn vrouw wakker is geworden!
- (Freddy haast zich naar boven.)
- DAISY- (Roept hem na) Mijnheer. Hé, mijnheer?
- FREDDY- Geen tijd! Mijn vrouw!
- DAISY- Maar de piccolo is...
- (Freddy is al verdwenen.)
- GERDA- (Vol overtuiging) Guy verbergt zich hier ergens! En ik weet wel waar!
- (Vastberaden stapt Gerda naar de lift. Als zij er bijna is, zet de lift zich in beweging.)
- GERDA- Zie je wel! Hij heeft ons gehoord!
- DAISY- (Ongelovig) Waarom zou mijnheer Huysmans voor ons op de vlucht slaan?
- GERDA- Omdat hij met twee vrouwen tegelijk heeft afgesproken!
- DAISY- Met mij heeft hij niet afgesproken! Dat hij mij de tuin wou laten zien, was puur toeval!
- GERDA- (Wat ironisch) Jij gelooft ook nog in Sinterklaas!
- DAISY- Zijn jullie verloofd?
- GERDA- Wij kennen mekaar pas enkele uren. Wij hebben enkel een zakelijke afspraak.
- DAISY- Daarvoor heb ik nog nooit iemand op de vlucht weten slaan.
- GERDA- Dan ga ik nu maar verder naar mijn kamer.
- DAISY- Moet ik mijnheer Huysmans een boodschap overbrengen, als ik hem zie?

GERDA- Vertel hem niet, dat jij mij hebt gesproken!

(Gerda verdwijnt via de trap naar boven.)

DAISY- Denkt die nu echt, dat ik een afspraak had met... Guy?
Hoe oud zou die wel zijn? (Plots geamuseerd) Als ik
nu toch eens met hem... (Plots) Ach neen, toch niet
met een industrieel!

(De lift komt in beweging.)

DAISY- Daar is hij terug! De kleine boodschap is volbracht!
(Wat geamuseerd) Eigenlijk ziet hij er toch niet "zo"
mis uit! (Wat ironisch) En wij gaan toch maar alleen
de tuin bezichtigen!

(De lift houdt halt. Wat onwennig glimlachend staat
Daisy Guy op te wachten. Tot haar verbazing en ongenoe-
gen stappen haar ouders uit.)

DAISY- (Ontstemd) Jullie?

CHARLES- Wij hebben de lift genomen. Wij willen het hele hotel
eens verkennen.

DAISY- Hebben jullie daar beneden niemand ontmoet?

CHARLES- De chef heeft ons het restaurant getoond. Maar voor de
rest...

DAISY- En mijnheer Huysmans?

CHARLES- Die hebben wij daar niet gezien.

MARIE- Zit jouw wandeling in de tuin er al op? Dat is dan ook
maar een tuintje van niet veel.

DAISY- De piccolo kon nog niet mee.

CHARLES- Mama en ik houden je gezelschap. Wij willen die tuin
ook wel eens zien, hè Marie?

DAISY- (Humeurig) Die tuin interesseert mij niet meer!

(Daisy gaat richting trap.)

MARIE- (Vlug) Waar ga jij naartoe?

DAISY- Naar mijn kamer!

MARIE- Waarom?

(Daisy is al verdwenen.)

CHARLES- Wat mankeert haar de laatste tijd?

MARIE- De moeilijke jaren!

CHARLES- (Droogweg) Ik dacht, dat dit iets was voor vrouwen die al wat jaren beginnen te krijgen... lijkt jij.

MARIE- Mannen hebben geen andere dan moeilijke jaren! Sinds haar vriendin Veerle een vaste vriend heeft, is onze Daisy onrustig geworden.

CHARLES- Denk jij, dat het daaraan ligt?

MARIE- Natuurlijk is het dat!

CHARLES- Zij is nog maar twintig. Vreest zij nu al te laat te komen?

MARIE- Eens boven de 25 heeft een vrouw geen man meer nodig.

CHARLES- (Geamuseerd) Jij hebt je aan mij toch niet mispakt?

MARIE- (Blijkbaar wijfelend) Ik weet niet.

CHARLES- Als wij onze Daisy nu eens... heel voorzichtig... iemand aan de hand deden?

MARIE- Nu al?

CHARLES- Zij hoeft er toch niet meteen volle gas tegenaan te gaan.

MARIE- Neen, maar zij zou wel akkoord moeten gaan.

CHARLES- Onze Daisy mag zelf kiezen! Maar wij geven haar een onopvallend duwtje in de goede richting.

MARIE- Ik weet niet...

CHARLES- Zij gaat er niet eens iets van merken!

MARIE- Ik vind haar nog zo jong.

CHARLES- Als wij haar alleen bezig laten, waarmee gaat zij dan voor de dag komen? Een of andere armoedzaaier? Wij zorgen ervoor dat onze Daisy heel toevallig diegene tegenkomt, die wij voor haar hebben uitgekozen.

MARIE- Jij hebt toch nog niemand op het oog?

(Behoedzaam komt Guy van het restaurant. Hij kijkt rond, of de kust veilig is.)

CHARLES- (Op Guy duidend) Wat denk jij van hem daar?

MARIE- ... (Wijfelend) Ja.

(Guy wil op zoek naar Daisy, hij begeeft zich voorzichtig richting terras.)

CHARLES- (Tot Guy) Zoek jij iemand?

GUY- (Onschuldig) Toch niet.

CHARLES- Omdat jij zo rondkijkt.

GUY- De piccolo is op zoek naar mijn autosleutels. Misschien heeft hij ze al gevonden.

MARIE- (Blijkbaar wat ongerust) Jij bent toch niet van plan, nu al verder te reizen?

GUY- Neen, neen. Mijn vakantie breng ik hier door.

CHARLES- Kom erbij zitten en drink iets mee.

GUY- Eerst ga ik even kijken, of de piccolo mij misschien staat op te wachten op het terras of in de tuin.

CHARLES- (Vriendelijk) Doe gerust!

(Guy haast zich richting terras.)

CHARLES- (Roept hem na) Wat mag ik voor jou bestellen?

GUY- Ik ga eens overschakelen op whisky!

(Meteen is Guy verdwenen.)

MARIE- (Dom) Die piccolo moet hem toch nauw aan het hart liggen, als je ziet hoe gehaast hij is!

(Charles drukt op de dienstbel.)

CHARLES- Wij proberen hem eens uit te horen.

MARIE- Wij moeten weten, of hij al dan niet is getrouwd.

CHARLES- Als hij getrouwd was, had hij zijn vrouw toch bij.

MARIE- Vroeger! In onze tijd!

(Mevrouw Vanbeneden komt uit het privé.)

MEVROUW- Jullie hebben gebeld?

CHARLES- (Tot Marie) Voor jou?

MARIE- Een rode porto!

CHARLES- (Roept) Een rode porto en twee whisky's!

MEVROUW- (Geamuseerd) Jij gaat het eens met twee tegelijk proberen?

CHARLES- (Geamuseerd) Anders moet ik jou te dikwijls van je werk halen.

MEVROUW- Heeft jullie dochter mijnheer Huysmans gevonden?

MARIE- Onze dochter?

MEVROUW- Zij en mijnheer Huysmans hadden hier naar het schijnt afgesproken. Maar mijnheer Huysmans was er niet.

MARIE- Wanneer was dat?

MEVROUW- Goed tien minuten geleden. Maar nu heb ik misschien te veel verteld?

CHARLES- Neen, neen. (Fluistert tot Marie) Het gaat de goede kant uit!

(Mevrouw Vanbeneden brengt de glazen.)

MEVROUW- Dit derde glas...

CHARLES- Dat is voor mijnheer Huysmans. Hij is op zoek naar de piccolo.

MEVROUW- (Geamuseerd) Dat zou wel eens een rare piccolo kunnen zijn... Als jullie mij nodig hebben, bellen jullie maar.

(Mevrouw Vanbeneden verdwijnt in het privé. Meteen komt Freddy haastig van de trap.)

FREDDY- Is de piccolo er nog altijd niet?

CHARLES- Ook mijnheer Huysmans is naar hem op zoek.

FREDDY- Waar?

CHARLES- In de tuin.

FREDDY- Dan moet ik daar meteen ook naartoe! Als jullie de piccolo zien, willen jullie hem dan onmiddellijk vertellen, dat mijn vrouw wakker is geworden.

(Meteen haast Freddy zich de tuin in.)

MARIE- Valt het jou ook op, dat iedereen zo gehaast is vandaag?

CHARLES- (Tevreden) Wat mij opvalt is, dat onze Daisy mijnheer Huysmans blijkbaar al heeft leren kennen.

MARIE- (Blijkbaar tevreden) Zou zij dan toch meer initiatief nemen, dan wij vermoeden? Zou ons "stootje" in de goede richting nog wel nodig zijn?

CHARLES- Wij gaan het meteen te weten komen.

(Duidelijk ontgoocheld komt Guy van het terras.)

GUY- Niet meer te zien!

CHARLES- (Vriendelijk) Ga zitten! Het doet ons plezier, eindelijk eens met jou kennis te kunnen maken.

- MARIE- (Erg vriendelijk) Jij bent hier ook pas van vandaag?
- GUY- Ja.
- MARIE- Dan ben jij misschien ook nog op zoek naar wat gezelschap?
- GUY- Dat klopt.
- CHARLES- (Vriendelijk) En? Heb jij al iemand gevonden?
- MARIE- (Onschuldig) Als jij vanavond niet weet waar naartoe, mag jij ons altijd wat gezelschap komen houden. Behalve onze dochter Daisy, hebben wij ook nog niemand.
- CHARLES- (Vriendelijk) En zo'n jong meisje praat al eens graag met leeftijdsgenoten. Gezondheid!
- GUY- Gezondheid!
- MARIE- (Vriendelijk) Ook nog student?
- GUY- Industrieel.
- MARIE- (Enthousiast) Net als mijn man!
- CHARLES- (Onschuldig) Welke branche?
- GUY- Computers en software. (Lichtjes geamuseerd) Hopelijk doe ik jullie geen concurrentie aan?
- CHARLES- Neen, neen. (Ietwat onwennig) Wij hebben onze pijlen elders gericht.
- GUY- (Wat nieuwsgierig) Meubelen? Radio's en teevees? Geluidsinstallaties en video's?
- CHARLES- Eerder iets voor de horeca.
- GUY- Keukens?
- CHARLES- ... Haring en rolmops.
- MARY- (Pocherig) Maar Charles denkt aan uitbreiding!
- GUY- Tong? Tarbot?
- CHARLES- Mosselen.
- GUY- (Alsof het de gewoonste zaak is) Business is business.
- CHARLES- Dat zeg ik ook altijd.
- MARIE- (Dom) Je kan beter rijk worden met rolmops, dan failliet gaan met computers.
- CHARLES- (Vlug) Of met juwelen of zo!

(Nico komt van de trap.)

NICO- Mijnheer Huysmans, ik heb je hele kamer grondig doorzocht, maar die autosleutels zijn nergens te vinden.

GUY- Dat klopt. Ik heb ze zelf gevonden... in mijn broekzak.

NICO- (Erg geïnteresseerd) Is juffrouw Daisy nu alleen in de tuin?

GUY- (Geïrriteerd) Hoe kan ik dat weten?

NICO- Ik had de indruk, dat jij mij weg wou... om zelf met haar...

MARIE- (Onderbreekt) Onze dochter is op haar kamer.

NICO- (Enthousiast) Dan ga ik haar meteen halen voor de wandeling!

MARIE- Laat maar.

NICO- Mevrouw Vanbeneden heeft mij die opdracht gegeven.

CHARLES- (Nogal kordaat) En wij vragen je, dit niet te doen! "Wij" tonen onze dochter de tuin wel!

MARIE- (Wat aanstellerig) Samen met mijnheer Huysmans hier.

NICO- Zal ik haar dan verwittigen, dat onze wandeling niet doorgaat?

MARIE- Dat zullen wij wel doen, doe jij je eigen werk maar.

NICO- (Erg ontgoocheld) Als ik nog iets voor haar kan doen, zeggen jullie het maar... (Met tegenzin) Dan ga ik nu maar.

MARIE- (Geamuseerd) Doe dat.

(Duidelijk ontgoocheld verdwijnt Nico in de lift.)

CHARLES- (Vriendelijk) Heb jij misschien zin in een wandeling in de tuin, mijnheer Huysmans?

GUY- (Veinst) Ik weet niet.

MARIE- (Enthousiast) Onze Daisy gaat met alle plezier mee.

GUY- (Vriendelijk) In dit geval kan ik haar moeilijk ontgoochelen.

MARIE- (Vriendelijk) En Charles en ik kunnen ook best wat beweging gebruiken.

GUY- (Plots) Ik moet jullie ontgoochelen! Ik denk er plots aan, dat ik nog enkele zaken te bespreken heb met mijn directie-secretaresse.

- MARIE- (Verrast) Is die ook hier?
- GUY- Neen, neen! Via de telefoon! Ook tijdens mijn afwezigheid moet onze firma blijven draaien.
- CHARLES- (Wat aanstellerig) Tegen wie zeg je het?
- GUY- Jullie begrijpen mij!
- CHARLES- Maar al te best!
- MARIE- (Vriendelijk) Vanavond dan? Half acht?
- GUY- Wij zien nog wel.
- MARIE- (Vriendelijk) Mogen wij Daisy al vertellen, dat jij nader met ons kennis komt maken?
- GUY- Dat is alleszins mijn bedoeling.
- (Manuela komt uit de lift.)
- MANUELA- Excuseer, kan ik je even spreken, dokter?
- GUY- (Opgewonden) Wat is er aan de hand?
- MANUELA- Graag onder vier ogen.
- GUY- (Zenuwachtig) Ik ben hier volop in gesprek!
- MANUELA- (Niet te vermurwen) Het betreft een acuut geval, dokter.
- (De ogen van Guy kunnen Manuela wel doodbliksemen.)
- GUY- (Vriendelijk tot Charles en Marie) Willen jullie mij heel even excuseren?
- (Meteen neemt Guy Manuela mee tot bij de terrasdeur. Wij krijgen nu twee aparte gesprekken op fluistertoon.)
- MARIE- (Verrast tot Charles) Dokter?
- CHARLES- Dat zei ze ja.
- MARIE- Zij heeft de verkeerde voor.
- CHARLES- Waarom gaat hij dan mee?
- MARIE- Hij wil niet, dat wij weten dat hij ook nog dokter is.
- GUY- Wat is er aan de hand?
- MANUELA- Het betreft onze afspraak voor vanavond.
- GUY- (Vlug) Jij kan niet komen? Dat hindert niet!

MANUELA- Ik kan wel komen! Ik heb zelfs een uitstekend idee!

GUY- (Opgewonden) Vertel het mij straks maar!

MANUELA- Jij moet het nu weten! Anders sta jij daar zonder het nodige gerei!

MARIE- (Dom) Wat is "acuut"?

CHARLES- Een acuut geval is iets, dat ineens opkomt en nogal hevig verloopt. Iets dat dringend om een oplossing vraagt.

MARIE- Zo ziek ziet zij er toch niet uit!

MANUELA- Mevrouw Vanbeneden heeft een buitenverblijf midden de bossen, ongeveer vijftien kilometer hiervandaan. Ik heb de sleutel ervan weten te bemachtigen. Wij kunnen er onder ons beidjes de avond en de nacht doorbrengen.

GUY- (Kort) Ik heb geen benzine meer in mijn wagen!

MANUELA- Ik neem jou mee in mijn fiat pandaatje!

GUY- (Opgewonden) Ik voel mij niet veilig met een vrouw achter het stuur!

MANUELA- Dan neem jij zelf het stuur maar over! (Geamuseerd) Ik voel mij niet al te best. Vanavond wil ik mij eens grondig van kop tot teen laten onderzoeken!

GUY- (Opgewonden) Bel dan je huisdokter!

MANUELA- Jij gaat dit doen! En als jij durft weigeren, klaag ik je aan bij de orde van geneesheren!

GUY- (Opgewonden) Ik heb mijn instrumententas niet bij!

MANUELA- (Geamuseerd) Mijn huisdokter gebruikt nooit iets anders, dan zijn vingers en zijn handen!

CHARLES- Waarschijnlijk heeft hij eerst geneeskunde gestudeerd, en is hij pas nadien in de computers gestapt! Omdat daar meer te verdienen valt!

MARIE- (Wat ongerust) Zou zo iemand later wel in de haring en de rolmops willen stappen?

CHARLES- Onze Daisy krijgt hij er toch ook bij.

GUY- Goed, goed! Ik zal proberen mee te gaan!

MANUELA- (Dreigend) Proberen?

GUY- (Opgewonden) Ik zal meegaan! Maar niet te vroeg dan!

MANUELA- (Kordaat) Te half acht! En geen minuut later! Als de gasten hier merken, dat ik er nog ben, zetten zij mij

weer aan het werk!

GUY- (Zucht) Ik zal er zijn!

MANUELA- (Enthousiast) Jij gaat het je niet beklagen!

GUY- (Ironisch) Laten wij hopen!

MANUELA- (Enthousiast) Half acht! Op de parking! In mijn pandaatje! En zonder instrumenten!

(Meteen haast Manuela zich de lift in. Guy begeeft zich weer naar de De Koks.)

MARIE- (Benieuwd) Dat leek mij nogal een opdringerig geval?

GUY- Wij moeten de mensen nemen lijk zij zijn. Of je nu haringen verkoopt of computers, moeilijke klanten kom je altijd tegen.

CHARLES- (Vriendelijk) Vanavond om half acht?

GUY- Laat ons hopen.

MARIE- (Vriendelijk) Laat ons nog maar iets weten... via onze Daisy!

GUY- Dat zal ik zeker doen.

(Gejaagd komt Freddy uit de tuin. Zonder iets te zeggen, loopt hij de anderen voorbij de trap op.)

FREDDY- (Voor zichzelf) Waar is die piccolo?

MARIE- (Roept) Hé, mijnheer Dewit?

(Meteen houdt Freddy halt.)

MARIE- De piccolo is zo-even hier geweest. Hij is via de lift naar boven gegaan.

FREDDY- (Enthousiast) Via de lift? Eindelijk!

(Freddy, die bijna boven was, komt terug naar beneden, om via de lift naar boven te gaan.)

MARIE- Mogen wij mee naar boven?

FREDDY- Haast je dan! Mijn vrouw is wakker geworden!

CHARLES- (Tot Guy) Tot vanavond!

GUY- Tot ziens!

(Freddy, Marie en Charles vertrekken via de lift.)

GUY- (Zucht) Eindelijk wat rust!

(In een wat pikante badkledij komt Birgit van de trap.)

BIRGIT- (Enthousiast) Daar hebben wij de man die ik zoek!

GUY- (Vlug) Je man is net via de lift naar boven! Als jij je haast, komen jullie tegelijk boven!

BIRGIT- Laat hem maar lopen! Ik ga mijn benen even uitslaan in het zwembad. (Enthousiast) Zin om mee te gaan?

GUY- (Vlug) Ik meende nog een paar muziekpartituren in te kijken voor het avondeten.

BIRGIT- (Enthousiast) Dat komt goed uit! Ik heb een vraag voor jou! Tijdens het avondeten meende ik voor de gasten hier één van mijn gedichten voor te dragen.

GUY- Dat lijkt mij een uitstekend idee.

BIRGIT- Nu vraag ik jou, hierbij te zorgen voor wat muzikale achtergrond. De "finishing touch", als jij begrijpt wat ik bedoel.

GUY- (Geamuseerd) Allemaal goed en wel, maar ik heb mijn piano niet meegebracht op vakantie!

BIRGIT- (Enthousiast) Dat is geen probleem! Beneden in het restaurant staat er een!

GUY- (Schrikt) Echt waar?

BIRGIT- En nog wel een heel goede. Vorige week pas is hij gestemd.

GUY- Heel graag zou ik je dat plezier doen, maar er is een probleem. Ik ken die gedichten van jou niet. En tekst en muziek moeten toch een beetje met mekaar overeenstemmen.

BIRGIT- (Enthousiast) Hierop heb ik mij voorzien! Ik heb de tekst hier in mijn toilettas!

GUY- O ja?

BIRGIT- (Enthousiast) Ik zal hem even voor jou voordragen!

(Birgit declameert met veel aandoening.)

BIRGIT- "Van de keizer mijn geliefde is de zachtheid
En paarden van verlangen in mijn hart
de wortels van de aarde in de nacht.

Waar ik het huis verlaat dat ademt
en leven zaai op geluw veld
de koopren zon in 't rillerige water.

Daar zal ik weer ontwaken
de slaap en droom in mij voorbij.
En honderd koopren kikkers kwaken
de groene kwispel legt zijn ei."

- BIRGIT- (Enthousiast) Hoe vind jij dat?
- GUY- 't Is eens iets anders.
- BIRGIT- (Ontgoocheld) Vind jij het niet mooi?
- GUY- Jawel! En nu wil jij, dat ik daar wat... gepaste muziek aan toevoeg?
- BIRGIT- Dat kan toch geen probleem opleveren. De gevoelens liggen er toch vingerdik op!
- GUY- Ik zal mijn best doen... Maar éh, als ik er een beetje dieper over nadenk... Zouden de overige gasten wel opgezet zijn met dit initiatief? Misschien wensen zij tijdens het eten niet te worden gestoord.
- BIRGIT- (Opgewonden) Dit heeft toch niets te maken met "storing"! Dit is kunst van de allerhoogste plank! De start van onze artistieke samenwerking!
- GUY- Als jij het zo bekijkt...
- BIRGIT- Ik mag dus op jou rekenen?
- GUY- (Slapjes) Natuurlijk.
- BIRGIT- (Enthousiast) Heb jij een luchtmatras?
- GUY- Voor ons optreden?
- BIRGIT- Voor onze avondwandeling! Eens voorbij de bossen komen wij op de heuvel. Daar kunnen wij vannacht hand in hand naar de vallende sterren liggen kijken.
- GUY- (Wat verrast) Heeft de piccolo jou nog niets verteld?
- BIRGIT- De hele tijd heb ik lekker geslapen! Ik heb geen piccolo gezien.
- GUY- (Aarzelend) Birgit, ik moet je helaas teleurstellen, want...
- BIRGIT- (Invallend) Jij hebt geen luchtmatras? Dat is geen ramp. Dan lenen wij die van mevrouw Vanbeneden.
- GUY- (Onwennig) Ik heb het niet over die luchtmatras, maar over...
- BIRGIT- (Onderbreekt enthousiast) Weet jij, dat je bij iedere vallende ster een wens mag doen? Als wij beiden op hetzelfde ogenblik dezelfde wens doen, gaat die in vervulling.

- GUY- (Erg geprikkeld) Birgit, ik...
- BIRGIT- (Onderbreekt weer) Helaas mogen wij onze wensen vooraf niet aan mekaar bekend maken. Anders lukt het niet. Wou jij iets zeggen?
- GUY- (Geeft het op) Laat maar.
- BIRGIT- Ik moet nu voortmaken, anders kom ik straks te laat aan tafel. Dan valt onze artistieke prestatie in het water. (Geamuseerd) Ik zoek nog iemand, om mijn rug in te wrijven met zonnebrandolie. (Lief) Wil jij dit even voor mij doen?
- GUY- Sorry, maar ik moet dringend op zoek naar die achtergrondmuziek.
- BIRGIT- (Lief) Jammer. Dan moet ik nog wachten tot vanavond, voor ik jouw zachte handen op mijn huid ga voelen.
- GUY- (Wat ironisch) Moet er misschien ook maan crème worden gesmeerd?
- BIRGIT- (Lief) Dat ga jij straks wel ondervinden. Bye!
- GUY- (Slapjes) Bye!
- (Met een kushandje verdwijnt Birgit vrolijk via het terras.)
- GUY- (Geamuseerd) Uiteraard heb ik niets tegen succes bij de vrouwtjes. Maar het mocht wel een beetje beter worden verdeeld. Eerst laten ze mij wekenlang op mijn honger zitten, en vandaag strijken zij neer als mussen op een paardenvijg! (Ironisch) Bij manier van spreken!
- (Daisy daalt van de trap.)
- GUY- (Erg enthousiast, voor zichzelf) Mijn koninginnenstuk! Haar mag ik in geen geval laten ontglippen! (Erg vriendelijk) Je ouders zijn net met de lift naar boven.
- DAISY- (Nuchter) Daarom ben ik hier.
- GUY- (Erg vriendelijk) Gaan wij nu samen wat op verkenning hier in de omgeving?
- DAISY- (Wat ironisch) Voor wij goed en wel iets hebben afgesproken, ben jij altijd al verdwenen.
- GUY- (Stout) Deze keer kan niets mijn voornemen nog in de weg staan! Mag ik je vergezellen?
- DAISY- Dat moet jij weten! Ik ga eens tot bij het zwembad.
- GUY- (Verrast) Het zwembad? Kunnen wij niet beter...?
- DAISY- (Onderbreekt) Laat maar! Ik begrijp het al.

- GUY- (Aandringend) Daisy, je vader en je moeder willen na het avondeten samen met ons de avond doorbrengen.
- DAISY- En jij bent hiermee akkoord?
- GUY- Ik heb een veel beter idee! Jij en ik zorgen ervoor, dat wij als allereersten van tafel weg zijn. Wij spoeden ons naar mijn wagen, en wij verdwijnen voor de rest van de avond.
- DAISY- Waar naartoe?
- GUY- Een eind hier vandaan, ergens in de vrije natuur.
- DAISY- Wat zouden wij daar doen?
- GUY- (Wat verrast) Naar de lucht kijken! Naar de vallende sterren!
- DAISY- Dat is pas vannacht. Daarvoor hoeven wij niet zo vroeg te vertrekken. En daarbij, die sterren kunnen wij hier ook zien.
- GUY- Ginds is het veel rustiger! Wij zijn er maar onder ons beidjes.
- DAISY- Doe geen moeite.
- GUY- Het maakt toch niets uit, dat ik in computers doe en jullie maar in rolshops.
- DAISY- Wat heeft dat ermee te maken? Ik heb al plannen voor vanavond, ik heb hier al eerder kennis gemaakt.
- GUY- (Wat geschrokken) Met wie?
- DAISY- Dat zal jij straks wel zien.
- (Nogal gehaast daalt Nico van de trap.)
- NICO- Ah, juffrouw Daisy! Eindelijk!
- GUY- (Opgewonden) Wat kom jij hier doen?
- DAISY- (Wat terechtwijzend) Ook het personeel heeft recht op respect! (Vriendelijk) Wou jij mij de tuin tonen, Nico?
- NICO- (Enthousiast) Met alle plezier, juffrouw!
- DAISY- (Vriendelijk) Doe maar.
- GUY- (Vlug) Piccolo, ga eens naar mijn kamer, en haal daar mijn zonnebril!
- NICO- Ik heb al eens je hele kamer doorzocht, maar ik ben daar geen zonnebril tegengekomen, mijnheer.

- GUY- Hij moet daar liggen!
- NICO- Heeft mijnheer al eens gezocht in zijn broekzakken?
- GUY- Ook nog brutaal, ja?
- DAISY- Ik heb Nico het eerst gevraagd. Hij gaat mij nu vergezellen in de tuin. Zodra wij terug zijn - maar dit kan nog even duren - kan jij over hem beschikken.
(Vriendelijk) Kom, Nico.
- (Zonder Guy nog een blik te gunnen, gaat Daisy richting terras.)
- NICO- (Geamuseerd) Sorry, mijnheer. Zelfs een piccolo kan geen twee heren tegelijk dienen.
- (Dan haast Nico zich achter Daisy aan de tuin in.)
- GUY- (Geraakt) Zij? Met hem? Dat kan niet!... En toch kan het niemand anders zijn dan die piccolo!
- (Gerda komt uit de lift, stiekem draagt zij een stapel beddengoed en toiletgerei mee.)
- GERDA- (Enthousiast) Beddengoed en toiletgerei!
- GUY- Verhuis jij van kamer?
- GERDA- Ik breng dit naar het tuinhuisje voor vanavond! De sofa en de zetels daar tover ik om tot een bed!
- GUY- Er lopen nog gasten in de tuin, zij gaan je bezig zien.
- GERDA- Ik ken hier de weg!
- GUY- (Ietwat ironisch) Ik wist niet, dat er voor een foto-reportage zoveel materiaal nodig is.
- GERDA- (Enthousiast) Ga jij mee? Dan kan jij mij wat helpen.
- GUY- Voorlopig worden wij best niet samen gezien.
- GERDA- (Enthousiast) Ik ga je straks eens extra in de watten leggen! Deze avond en nacht ga jij je nog lang heugen!
- GUY- (Wat ironisch) Die indruk krijg ik ook!
- GERDA- Als jij kan, breng dan straks je hoofdkussen mee. Kus-sens kunnen wij altijd gebruiken.
- (Gerda geeft Guy een flinke klapzoen op de mond.)
- GERDA- (Enthousiast) Ik ga mijn lens heel scherp afstellen voor vanavond! Zorg dat jij zo voordelig mogelijk in beeld komt!

- GUY- (Zonder veel overtuiging) Wij doen ons best.
(Met een guitig knipoogje naar Guy, verdwijnt Gerda voorzichtig rondkijkend via het terras.)
- GUY- (Ironisch) Zowat overal wordt er hier voor mij een bedje gespreid. Ik vraag mij bezorgd af, hoe al deze bedden gevuld gaan geraken!
(Geamuseerd komt Manuela van de trap.)
- MANUELA- (Geamuseerd) Dokter, ik heb nog iets vergeten te vragen. Voor dat geneeskundig onderzoek straks in het buitenverblijf van mevrouw, moet ik daarvoor mijn ziekenfondsboekje meebrengen?
(Ook Freddy komt nu van de trap. Andermaal is hij een en al opwindning.)
- FREDDY- Mijnheer Huysmans?
- GUY- (Ironisch) Naar wie zou die op zoek zijn?
- FREDDY- (Opgewonden) Ik ben op zoek naar de piccolo! Als jij hem tegenkomt, wil je hem dan vertellen...
- GUY- (Valt meteen in) ...dat je vrouw wakker is geworden!
- FREDDY- (Opgewonden) Neen! Zij is verdwenen! Alleen haar kleren liggen er nog!

DERDE BEDRIJF

(Mevrouw Vanbeneden spoelt glazen. Michiel, de kok, komt van de keuken.)

MICHIEL- Krijg ik eens gauw een fris pintje?

MEVROUW- Hoever staat het met het avondeten?

MICHIEL- Iedereen is bediend, behalve mijnheer Huysmans. Die is nog niet komen opdagen.

MEVROUW- (Geamuseerd) Ik denk niet, dat hij zal komen.

MICHIEL- Hij is toch niet ziek?

MEVROUW- (Geamuseerd) Neen, neen. Maar ik heb zo een voorgevoel. Zeg eens, hoever staat het tussen jou en Gerda?

MICHIEL- (Wat verrast) Hoe bedoel jij?

MEVROUW- Hoever staat het tussen jullie? Doe nu niet, of er niets aan de hand is!

MICHIEL- Tussen Gerda en mij is er nooit iets geweest!

MEVROUW- Al vier jaar komt zij hier geregeld voor jou.

MICHIEL- (Geamuseerd) Liefde moet van twee kanten komen.

MEVROUW- Jij geeft ook om haar!

MICHIEL- Zij laat mij volkomen koud!

MEVROUW- (Blijkbaar onschuldig) Dan hindert het niet, dat er een andere achter haar aan zit?

MICHIEL- (Plots geïnteresseerd) Wie?

MEVROUW- Het interesseert jou toch niet.

MICHIEL- (Aandringend) Wie?

MEVROUW- Dat weet ik niet. Maar daarstraks is zij met een stapel beddengoed in de richting van ons tuinhuisje geslopen.

MICHIEL- (Erg geïnteresseerd) Waarom?

MEVROUW- Om voor haar en nog iemand een bedje te spreiden zeker?

MICHIEL- (Erg benieuwd) Voor wie?

MEVROUW- (Onschuldig) Ik dacht voor jou. Maar dit is dus een vergissing?

MICHIEL- (Bezorgd) Wij moeten haar dit beletten!

MEVROUW- Wat?

MICHIEL- Dat zij daar met iemand...

MEVROUW- (Blijkbaar onschuldig) Ik dacht, dat het jou niet interesseerde.

MICHIEL- Een vrouw als zij mag niet in haar ongeluk lopen!

MEVROUW- (Geamuseerd) Wat zij van plan is, is toch geen ongeluk... Jij voelt er dus nog iets voor?

MICHIEL- Ik doe het enkel en alleen voor haar!

MEVROUW- (Geamuseerd) Jij bent verliefd tot over je oren! Jij bent alleen maar te trots, om het toe te geven. Waar denk jij nog ooit zo'n knappe vrouw te vinden?

MICHIEL- (Aandringend) Heb jij echt geen vermoeden, met wie zij...?

MEVROUW- (Plagerig) Jij kan het haar misschien eens vragen.

(Terwijl Nico van de trap daalt, verdwijnt mevrouw Vanbeneden in het privé.)

MICHIEL- (Wat opgewonden) Nico, heb jij hier iets verdachts gemerkt de laatste uren?

NICO- Alles wat ik hier zie, is verdacht.

MICHIEL- Ben jij nog bij het tuinhuisje geweest?

NICO- Ja, toen ik juffrouw Daisy de tuin liet zien.

MICHIEL- (Erg benieuwd) En wie heb jij daar aangetroffen?

NICO- Mijnheer Dewit.

MICHIEL- (Verrast) Freddy Dewit? (Opgewonden) De geniepi-gaard!

NICO- Hij kwam mij vertellen, dat zijn vrouw was verdwenen... zonder kleren. Maar dat was een vergissing, zij droeg nog een bikini en een badjas.

MICHIEL- Wie was daar nog bij het tuinhuisje?

NICO- Voor de rest heb ik daar niemand gezien.

MICHIEL- (Resoluut) Jij gaat iets voor mij doen!

NICO- Met alle plezier!

(Meteen steek Nico de hand uit voor een fooi.)

MICHIEL- (Duwt verontwaardigd die hand naar beneden) Ben jij niet beschaamd?

NICO- Excuseer, de macht van de gewoonte.

MICHIEL- Jij gaat vanavond het tuinhuisje in het oog houden. Bij iedere beweging daar, kom jij mij meteen verwittigen!

NICO- Er rijst een probleem. Behalve mijn gewone opdracht hier, heb ik nog een en ander aangenomen. Zo heeft mijnheer Dewit mij gevraagd, zijn vrouw te schaduwen.

MICHIEL- Dan schaduw jij Gerda maar tegelijkertijd!

NICO- Gerda Lenaerts, de fotografe? Doet zij ook raar de laatste tijd?

— MICHIEL- Jij speelt hier voor dubbelspion!

NICO- Als Birgit en Gerda ongeveer dezelfde richting uitgaan is dit geen probleem, maar anders...

MICHIEL- Ik moet terug naar mijn kookpotten! Als er interessant nieuws is over Gerda, verwittig jij mij meteen! En als jij mijnheer Huysmans tegenkomt, zeg jij hem dat hij zich haast als hij vanavond nog wil eten. Ik ga het fornuis doven.

(Michiel neemt de trap naar de keuken.)

NICO- Voor mijzelf moet ik ook Daisy nog in de gaten houden! Hoe ga ik dat allemaal aan boord moeten leggen?

(Nogal geheimzinnig verschijnt Guy in de terrasdeur. Hij draagt een groot verband rond zijn vinger.)

— GUY- (Fluistert) Pssst! Hé, piccolo?

NICO- Mijnheer Huysmans, ik moet je vragen, meteen naar het restaurant te komen. Je eten staat klaar.

GUY- Ga het voor mij halen, en breng het mij.

NICO- Ah neen, mijnheer!

GUY- Ik betaal je er wel een fooi voor.

NICO- Een fooi betalen mag, maar het eten naar hier brengen niet. Eten gebeurt hier uitsluitend in het restaurant!

GUY- Voor een keer kunnen jullie voor mij een uitzondering maken.

NICO- Jammer, mijnheer.

GUY- (Haalt een briefje te voorschijn) Breng dan deze brief naar juffrouw Daisy.

(Nico steekt de hand uit. Guy wil hem de brief overhandigen, maar Nico trekt vlug de hand terug. Heel even begrijpt Guy het niet. Dan gaat hij in zijn portefeuille, en overhandigt hij Nico een fooi.)

GUY- Breng haar nu meteen deze brief. Maar zorg ervoor, dat niemand het merkt!

NICO- Is de boodschap zo belangrijk?

GUY- (Opgewonden) Wil jij dan misschien een hogere fooi?

NICO- Mijnheer heeft zich in zijn vinger gesneden?

GUY- (Wat lastig) Ik doe met "mijn" vinger, wat "ik" wil!

(Mevrouw Vanbeneden komt uit het privé. Als de bliksem verdwijnt Guy via de terrasdeur.)

MEVROUW- Nico, als jij tussendoor even de tijd vindt, vergeet dan niet Tarzan zijn eten te brengen. Dat beest heeft sinds vanmiddag niets meer gehad.

NICO- Op mij kan je rekenen, mevrouw.

MEVROUW- (Onschuldig) Wat heb jij daar in je hand?

NICO- In mijn hand?... Een brief... van mijn moeder!

MEVROUW- (Ongelovig) Wanneer heb jij die ontvangen?

NICO- Zonet, mevrouw! Spoedbestelling!

MEVROUW- Een witte envelop! Hoe wisten ze, dat die brief voor jou is bestemd?

NICO- De post van tegenwoordig mag je niet onderschatten, mevrouw.

MEVROUW- (Gelooft er niets van) Zo te zien...!

(Meteen verdwijnt mevrouw Vanbeneden weer in het privé. Even bezielt Nico de brief, vlug kijkt hij of Guy hem kan zien.)

NICO- Ik "moet" weten, wat deze boodschap inhoudt!

(Vlug scheurt Nico de envelop open. Hij leest luidop.)

NICO- "Lieve Daisy,"

(Opgewonden) Hoe durft hij!

"De man van je leven wacht je op dit ogenblik op in de tuin onder de treurwilg. Hij belooft je een sprookjesachtige avond... en wellicht ook nacht."

(Kwaad) De smeerlap!

"Laat zijn hunkerend hart niet langer wachten. Het geluk zit meestal in een klein hoekje. Voor jou zit het op dit ogenblik onder de treurwilg."

(Erg opgewonden) En daar zal het nog lang zitten!
"Je droomprins."
(Erg opgewonden) Hij zal nog lang dromen! Onder de
treurwilg!
"P.S. Vertel dit aan niemand!
P.S.2. Waar de liefde groot is, is niets klein!"

(Erg opgewonden scheurt Nico de brief in snippers.)

NICO- Zo! En zo! En zo! En zo! De prullenbak in ermee!

(Achter de bar laat Nico de snippers naar beneden
dwarrelen.)

NICO- (Opgewonden) En die fooi van hem hoef ik ook niet!

(Nico wil het bankbiljet verscheuren. Hij bedenkt
zich.)

NICO- Of toch! Stinkend geld is ook geld!

(Hij bergt het geld in zijn zak. Voorzichtig komt Guy
bij de terrasdeur naar binnen gluren.)

GUY- (Fluistert) Piccolo?

(Nico schrikt zich een aap.)

GUY- Is de kust veilig?

NICO- Voorlopig wel.

GUY- Geef mij mijn brief eens even terug. Ik wil er nog
iets aan toevoegen op de achterzijde van de envelop.

NICO- (In paniek) Je brief?

GUY- (Wat opgewonden) Jij weet toch wat een brief is? Een
envelop, met daarin zo'n velletje papier!

NICO- (Alsof hij het nu snapt) Ah, je brief!

GUY- Geef hem maar gauw!

(Manuela daalt van de trap. Guy die haar ziet afkomen,
duikelt als de bliksem in de telefooncel. Wat verrast
kijkt Nico hem na, dan pas ziet hij Manuela.)

MANUELA- Nico, heb jij mijnheer Huysmans nog gezien?

NICO- Mijnheer Huy...?

(Nico lonkt in de richting van de telefooncel.)

MANUELA- Zou hij al gedaan hebben met eten?

(Weer lonkt Nico richting telefooncel. Daar wordt het
gordijntje dichtgetrokken.)

- NICO- Ik krijg hem niet meer te zien de laatste uren.
- MANUELA- Als jij hem tegenkomt, vertel hem dan dat ik een boodschap heb voor hem.
- NICO- (Erg benieuwd) Een boodschap? Toch geen brief van Daisy?
- MANUELA- Een brief van Daisy? Hoe kom je daarbij?
- NICO- (Vlug) Zomaar!
- MANUELA- Zie jij mij hier al rondzeulen met brieven?
- NICO- (Wat ironisch) Neen, dat is meer het werk van de piccolo.
(Weer lonkt hij in de richting van de telefooncel. Manuela merkt dit. Ook zij kijkt nu benieuwd richting telefooncel.)
- MANUELA- Is daar iets te zien?
- NICO- (Vlug) Neen, neen! De laatste tijd doen mijn ogen nogal eens raar.
- MANUELA- Dan zou ik in jouw plaats een oogarts raadplegen. Jij verwittigt dus mijnheer Huysmans?
- NICO- Waar kan hij je vinden?
- MANUELA- Op mijn kamertje.
(Freddy komt van het restaurant.)
- FREDDY- Juffrouw? Kan ik je even in vertrouwen nemen?
- MANUELA- Natuurlijk.
(Nog even lonkt Nico richting telefooncel. Dan maakt hij zich snel uit de voeten richting restaurant.)
- FREDDY- (Geheimzinnig) Het betreft mijn vrouw Birgit.
- MANUELA- (Geamuseerd) Dat dacht ik al.
- FREDDY- (Nogal opgewonden) Jij raadt nooit, wat ik op onze kamer heb gevonden!
- MANUELA- (Rustig) Een luchtmatras.
(Heel even staat Freddy daar met opengevallen mond.)
- FREDDY- Hoe weet jij dat?
- MANUELA- Ik heb die zelf gebracht, op verzoek van je vrouw.
- FREDDY- Waarom?

- MANUELA- Dat heeft zij mij verteld. Jij hebt nogal eens last van nachtmerries. Hierbij rol jij dan uit je bed. Daarom wil jouw vrouw nu een luchtmatras aan jouw kant naast het bed. Om jouw val te verzachten.
- FREDDY- Ik heb nog nooit een nachtmerrie gehad! Ik droom alleen maar van mijn vrouw. Ik rol dan altijd naar haar toe!
- MANUELA- Weet jij wel echt, wat jij allemaal uithaalt in je slaap?
- FREDDY- Dat denk ik toch.
- MANUELA- Dat "denk" jij!
- FREDDY- Wil jij mij voor alle zekerheid helpen, mijn vrouw te schaduwen?
- MANUELA- Ik dacht dat Nico dit deed?
- FREDDY- (Opgewonden) Dat had hij mij beloofd! Maar toen ik daarstraks bij het zwembad kwam, lag mijn vrouw daar bijna poedelnaakt! En de piccolo hing er met zijn neus bovenop, om haar rug in te smeren!
- MANUELA- Nico is een gedienstige jongen.
- FREDDY- (Opgewonden) Ja! Met zijn handen op plaatsen, waar ik al jaren niet meer ben mogen aankomen! Wil jij ook eens een oogje in het zeil houden?
- MANUELA- Dat zal moeilijk gaan. Ik heb een avondje vrij gevraagd. (Geamuseerd) Mijn rug moet ook eens dringend worden ingesmeerd.
- FREDDY- (Dom) Door de piccolo?
- MANUELA- Mijnheer Dewit, het wordt de hoogste tijd, dat jij je vrouw wat meer gaat vertrouwen. Zit haar niet zo voortdurend op de hielen! Zij wordt daar gek van! Je vrouw heeft het recht, al eens haar eigen weg te gaan!
- FREDDY- (Wat verontwaardigd) Met een andere man?
- MANUELA- Waarom niet?
- FREDDY- (Opgewonden) En moet ik dat zomaar laten gebeuren?
- MANUELA- Desnoods zoek jij je ook iemand anders! Poets wederom poets!
- FREDDY- En jij denkt, dat dit nog lukt?
- MANUELA- Jij gaat ervan verschieten, hoeveel vrouwen er nog op jou zitten te wachten!
- FREDDY- (Verbluft) Serieus? Ken jij zo iemand?

MANUELA- Doe je ogen maar eens goed open!

(Manuela gaat naar boven. Freddy kijkt haar wat verbluft na.)

FREDDY- Zij zal zichzelf toch niet bedoelen? (Vertederd) Ik ... met zo'n bloemetje nog vers in de knop! En dat op mijn leeftijd!

(Razend komt Birgit van het restaurant.)

BIRGIT- Daar heb je de paljas! Vlug naar buiten sluipen midden mijn optreden! Alle ogen waren op hem gericht in plaats van op mij! Dat zet ik je betaald!

FREDDY- Ik moest dringend naar het toilet.

BIRGIT- (Razend) Jij bent niet op het toilet geweest! De piccolo heeft je naar hier zien gaan! De intimiteit van mijn poëzie helemaal naar de vaantjes! Een ramp!

FREDDY- Ik ga mee terug, dan kan jij een bisnummer brengen.

BIRGIT- (Kwaad) Mij door jou een tweede keer belachelijk laten maken? Tussen ons is het uit! Voorgoed! Ons trouwboekje scheur ik in honderdduizend stukken, en ik keer terug naar mijn moeder!

FREDDY- Die kan jij nu niet gaan lastigvallen! Zij is vorige week pas hetrouwd! De witte duif zit daar nog op het dak!

BIRGIT- Ik breng haar meteen op de hoogte van mijn komst!

(Resoluut stapt Birgit naar de telefooncel.)

FREDDY- (Smekend) Birgit?

BIRGIT- Loop naar de pomp! Voor jou besta ik niet meer!

(Birgit rukt de deur van de telefooncel open. Op handen en knieën komt Guy er uitgekropen.)

GUY- Mijn euro is naast de gleuf gevallen. Ik kan hem niet meer vinden.

FREDDY- (Gedienstig) Ik bezorg je wel een andere.

(Freddy neemt een euro uit zijn portemonnee. Hij wil hem Guy overhandigen. Birgit slaat Freddy de euro uit de hand. De beide mannen kruipen nu zoekend rond.)

BIRGIT- (Erg opgewonden) Nog zo'n schone mijnheer! Hij zou mij begeleiden op het klavier!

GUY- Ik kon niet! (Toont het verband) Ik heb met mijn vingers tussen de deur gezeten!

(Woedend rukt Birgit het verband van zijn hand.)

BIRGIT- (Woedend) Ik zie nergens blauwe plekken!

(Plots wringt zij hem de vingers om. Guy brult van de pijn.)

BIRGIT- Nu heb je ten minste een reden, om een verband te dragen! Ik hoop, dat die poten van jou nooit meer recht-komen!

GUY- Ik zal alles weer goedmaken.

BIRGIT- (Kwaad) Dat is niet meer nodig! Ik weet nu, welk vlees ik met jou in de kuip heb!

FREDDY- (Dom) Sorry, mijnheer Huysmans. Ik kan mijn geld niet meer vinden, en ik heb geen andere euro.

BIRGIT- (Kwaad) Hij heeft geen euro nodig! Hij zat daar maar, om mij proberen te ontlopen!

FREDDY- (Dom) Waarom zou mijnheer Huysmans voor jou op de vlucht slaan?

BIRGIT- (Erg opgewonden) Snap jij dat niet? Omdat mijn luchtmatras voor hem ineens niet meer goed genoeg is!

FREDDY- (Dom) Die luchtmatras was toch voor bezijden mijn bed.

BIRGIT- (Woedend) Onnozelaar!

FREDDY- (Langzaam valt zijn frank.) Wou hij... met jou...? Awel, mijnheer Huysmans, dit vind ik nu niet schoon van jou.

(Meteen begint Birgit luid te wenen. Onbeholpen probeert Freddy haar te troosten.)

FREDDY- Toe, Birgit, probeer wat te kalmeren. Ik neem jou toch niets kwalijk. Als jij en mijnheer Huysmans eens een avondje samen willen... rollebollen, dan moet dat toch kunnen. Ik houd mij intussen wel bezig met Manuela.

(Birgit begint nog luider te wenen.)

FREDDY- (Erg bezorgd) De mensen kunnen je hier horen. Ik neem je mee naar onze kamer, daar kun jij eens goed uitwenen... in mijn zakdoek.

(Freddy opent de deur van de lift.)

FREDDY- (Vriendelijk) Kom! (Tot Guy) Maak je geen zorgen, mijnheer Huysmans, dit gaat wel over. Straks op jullie luchtmatras is dat vergeten.

BIRGIT- (Luid wenend) Ik wil hem nooit meer zien!

FREDDY- Stil maar.

(Freddy en Birgit verdwijnen via de lift.)

GUY- (Met een zucht) Daar zijn wij al van verlost,... al zal ik het vanavond met één hand moeten stellen.

(Charles en Marie komen van het restaurant.)

CHARLES- (Enthousiast) Mijnheer Huysmans!

MARIE- (Ontgoocheld) Wij hebben jou niet te zien gekregen bij het avondeten?

CHARLES- Wij hadden je nochtans een plaats bewaard vlak naast onze Daisy.

GUY- Ik heb mij bezeerd aan de hand. Ik kan moeilijk mijn eetgerei vasthouden.

CHARLES- (Erg enthousiast) Wij hadden gekozen voor de panachee van vis in aluminiumfolie! Heerlijk!

MARIE- (Enthousiast) Zalm, zeetong, en zonnevis! En dat alles gemarineerd met sjalotjes, tomaten, bieslook, dragon en kervel! Heerlijk!

CHARLES- (Enthousiast) En overgoten met een flinke scheut witte wijn!

MARIE- (Enthousiast) En een heerlijk kruidenbotersausje!

GUY- (Hongerig) Hebben jullie het overschot niet meegebracht?

CHARLES- (Enthousiast) Wij hadden geen overschot!

MARIE- Uit beleefdheid hebben wij alleen een heel klein beetje overgelaten van de puree.

GUY- Het optreden van mevrouw Dewit heb ik ook al gemist.

CHARLES- (Onverschillig) Ja, dat was heel schoon.

MARIE- (Dom) Ja! En voor de mensen die er iets van hebben gesnapt, moet dat "nog" schoner zijn geweest.

GUY- Waar is Daisy?

MARIE- (Enthousiast) Die is nog volop bezig aan haar crêpes comédie française!

CHARLES- (Nagenietend) Ja, met al die lekkere grand-marnier-saus!

GUY- (Ontgoocheld) Ik vrees, dat ik het vanavond zal moeten stellen met een harinkje of een rolmops.

CHARLES- (Enthousiast) Jij gaat ons toch het plezier doen, deze avond samen met ons door te brengen?

GUY- (Ongerust) De hele avond?

MARIE- (Enthousiast) Jij gaat het je niet beklagen! Mijn man kent honderden moppen! En er zijn af en toe heel goeie bij!

CHARLES- (Meteen in vorm) Ken jij die mop van die man die naar Parijs ging?

GUY- (Zonder animo) Hij ging niet.

CHARLES- (Ontgoocheld) Ah, jij kent ze al?

MARIE- (Enthousiast) Wij kunnen ook monopoly spelen. Dat kunnen wij rekken, zolang wij willen.

CHARLES- (Enthousiast) Bij ons in de geburen zijn er enkele koppels, die spelen geregeld strippoker. (Minder enthousiast) Maar ja, daar is onze Marie te oud voor geworden.

MARIE- (Beledigd) Zeg eens!

(Charles drukt op de dienstbel.)

CHARLES- (Enthousiast) Wij gaan iets drinken! Weer een rode porto en twee whisky's?

MARIE- Mij goed.

(Weinig enthousiast geknik van Guy. Mevrouw Vanbeneden komt uit het privé.)

CHARLES- Een rode porto en twee whisky's!

MEVROUW- Heeft het avondeten gesmaakt?

MARIE- (Enthousiast) Het was heerlijk!

MEVROUW- (Blijkbaar onschuldig) Is het jou ook bevallen, mijnheer Huysmans?

(Guy beziet haar ietwat achterdochtig.)

CHARLES- (Enthousiast) Wij kunnen onze dranken toch gezellig nuttigen bij ons op de kamer! Wat vind jij hiervan, mijnheer Huysmans?

MARIE- (Enthousiast) Zo leer jij de weg kennen!

GUY- (Zonder veel enthousiasme) Mij goed.

CHARLES- (Tot mevrouw Vanbeneden) Kan de piccolo onze bestelling naar boven brengen?

GUY- Jullie kunnen al voorgaan. Dan wacht ik hier op juffrouw Daisy.

CHARLES- (Enthousiast) Vergeet dan niet, ook voor haar iets te bestellen!

MARIE- (Enthousiast) Intussen zorg ik voor een knus hoekje voor jullie beidjes!

CHARLES- (Enthousiast) Tot zo dadelijk!

(Marie en Charles verdwijnen blijgezind via de trap naar boven.)

MEVROUW- (Blijkbaar onschuldig) Het belooft hier erg gezellig te worden. Birgit Dewit gaat op tocht met een luchtmatras. Manuela gapt de sleutels van mijn buitenverblijf. Gerda brengt beddengoed naar het tuinhuisje. En nu zoek jij een gezellig hoekje op samen met juffrouw Daisy! Amor is hier wel erg gul met zijn pijlen! Wil jij mij bellen, als de juffrouw er is?

(Vriendelijk glimlachend verdwijnt mevrouw in het privé.)

GUY- (Lastig) Geen van allen hebben zij hun mond kunnen houden, verdomme!

(Nico komt uit de lift. Als hij Guy ziet, schrikt hij. Meteen wil hij zich uit de voeten maken.)

GUY- Hé, piccolo!

NICO- (Betrapt) Ja, mijnheer?

GUY- Heb jij mijn brief aan juffrouw Daisy gegeven?

NICO- Nog niet, mijnheer.

GUY- (Opgewonden) En de reden?

NICO- In verband met die brief wou ik je nog een bijkomende informatie vragen. Maar ineens was jij verdwenen.

GUY- Geef mij die brief dan maar gauw terug!

NICO- (Probeert tijd te winnen) Mijnheer bedoelt toch die brief in verband met de treurwilg?

GUY- (Verontwaardigd) Hoe weet jij, wat daar in stond?

NICO- Toen ik je nergens meer kon vinden, vroeg ik mij af of de boodschap aan juffrouw Daisy erg dringend was. Noodgedwongen heb ik dus die brief moeten openmaken.

GUY- (Opgewonden) Waar is hij nu?

NICO- In de prullenbak.

GUY- (Verontwaardigd) Wat?

NICO- (Vlug) In honderdduizend snippers!

GUY- (Erg opgewonden) Haal ze eruit!

NICO- Maar, mijnheer Huysmans,...

GUY- (Kwaad) Haal ze eruit!

NICO- Ja, mijnheer.

(Nico verdwijnt achter de bar.)

GUY- (Erg opgewonden) En zorg, dat er geen enkel snipper-
tje ontbreekt!

(Guy neemt plaats op een stoel bij de tafel. Gerda
komt van het restaurant. Guy ziet haar komen. Hij dui-
keld geschrokken onder de tafel.)

GERDA- (Ietwat bezorgd) Guy kwam niet opduiken voor het a-
vondmaal. En hier is hij ook al niet. (Lichtjes gea-
museerd) Hij zal toch nog niet naar het tuinhuisje
zijn vertrokken? Zou hij zo "happy" zijn, dat hij niet
meer kan wachten?

(Gerda is nu genaderd tot vlak bij de tafel, haar be-
nen staan vlak voor het gezicht van Guy.)

GERDA- (Geamuseerd) Ik ga mijn beste beentje voorzetten.
Als hij dat ziet, gaat hij nogal ogen opentrekken! Als
ik eens een ferme slok whisky nam, om op temperatuur
te komen! (Enthousiast) Why not?

(Met een weidse geste drukt Gerda geamuseerd op de
dienstbel. Meteen verschijnt mevrouw Vanbeneden.)

GERDA- (Wat aanstellerig) Whisky puur!

MEVROUW- (Geamuseerd) Voor wie?

GERDA- (Geamuseerd) Voor mij natuurlijk!

MEVROUW- (Geamuseerd) Heeft Michiel dan zoveel grand-marnier
in de crêpes comédie française gedaan?

(Gerda is gaan zitten op een stoel bij de tafel.)

GERDA- Ik ben zo nuchter als een pasgeboren kalf.

(Plots een ijselijke gil achter de bar. Mevrouw Vanbe-
neden deinst geschrokken achteruit. Gerda veert recht
van haar stoel. Nico komt recht, hij schudt met de
hand en blaast op zijn vingers.)

NICO- (Opgewonden) Mijn vingers!

MEVROUW- Wat deed jij hier onder de bar?

NICO- Ik was op zoek naar snippers in de prullenbak.

(Gerda staat weer met haar benen vlak voor het gezicht van Guy.)

GERDA- (Geamuseerd) Zo zou hij nog onder je rokken hebben gekeken!

MEVROUW- Wat voor snippers zijn dat?

NICO- Van een brief van mijnheer Huysmans. (Plots) Hé, waar is mijnheer nu?

GERDA- (Plots benieuwd) Was die hier?

NICO- Mijnheer Huysmans vroeg mij, een brief te bezorgen aan juffrouw Daisy.

GERDA- (Plots één en al aandacht) Wat?

NICO- Ja, ik moest hem aan haar geven, maar per ongeluk belandde hij in de prullenbak.

GERDA- (Kordaat) Laat mij die brief eens zien!

NICO- Het zijn enkel nog snippers.

GERDA- (Kordaat) Die puzzel ik wel terug aan mekaar!

NICO- (Erg onwennig) Mijnheer Huysmans heeft ze mij teruggevraagd.

GERDA- Dan bezorg jij ze hem, nadat ik ze heb ingekeken!

(Gerda neemt plaats aan tafel. Als zij de benen onder de tafel steekt, heeft Guy alle moeite om die te ontwijken.)

GERDA- (Kordaat) Breng maar hier!

(Gelaten overhandigt Nico Gerda de snippers.)

NICO- Alsjeblieft, juffrouw.

(Erg opgetogen daalt Freddy van de trap.)

FREDDY- (Gehaast) Een fles champagne!

MEVROUW- IJsgekoeld?

FREDDY- Neen, neen, dat is niet nodig! Daarvoor hebben wij niet de tijd.

MEVROUW- Hij komt toch uit de koelkast. Aan welk merk geef jij de voorkeur?

FREDDY- Welk is de duurste?

MEVROUW- Ik heb hier champagne van 120 euro de fles.

FREDDY- (Ontgoocheld) Geen duurdere?

MEVROUW- Die bestaat wel. Maar ik doe hem niet in, omdat ik hem moeilijk kwijtraak aan mijn klanten.

FREDDY- Geef mij dan die van 120 euro.

MEVROUW- Ik laat Nico hem brengen.

FREDDY- Om te wachten hebben wij geen tijd!

(Eer mevrouw Vanbeneden de champagne op de bar heeft neergezet, is Freddy er al mee naar boven.)

MEVROUW- (Geamuseerd) Dat is wat je noemt een "spoedbestelling"! De bestelling van de De Koks staat hier nog altijd! Nico, breng jij die eens naar hun kamer?

(Meteen neemt Nico het dienblad met de bestelling. Hij begeeft zich richting trap.)

NICO- (Bezorgd) Drinkt juffrouw Daisy nu ook al whisky?

(Nico verdwijnt.)

MEVROUW- (Tot Gerda) Wat jij daar bezig bent, is schending van het briefgeheim!

GERDA- (Wat sarcastisch) Als dit het enige was, wat er hier wordt geschonden...!

MEVROUW- Kan jij er al iets uit opmaken?

GERDA- Nog niet veel. (Leest) "Het geluk zit meestal... in de tuin onder de treurwilg... waar de liefde groot is... op dit ogenbik..."

MEVROUW- Die snippers passen toch helemaal niet bij mekaar.

GERDA- (Ontgoocheld) Vind jij?

MEVROUW- En bovendien hou jij geen rekening met de hoofdletters. Als jij nu eens alle snippers verzamelt, die beginnen met een hoofdletter...

GERDA- (Invallend) ...dan heb ik het begin van elke zin.

MEVROUW- Voilà! En die probeer jij dan onder mekaar te puzzelen.

(Daisy komt van het restaurant.)

MEVROUW- (Vriendelijk) Heeft het gesmaakt, juffrouw?

DAISY- Het was eens iets anders dan die eeuwige rolmops met mayonaise!

MEVROUW- Je papa heeft net een consumptie besteld voor op zijn kamer. Ik moest voor jou iets laten nabrengen.

DAISY- Wat drank betreft, heb ik voolopig mijn bekomst.

MEVROUW- Jij laat mij niet veel verdienen. En je ouders gaan ontgoocheld zijn.

DAISY- Dat is hun gewoonte. Zij verwachten toch niet, dat ik hier de hele avond bij hen op de kamer blijf zitten? Dan had ik evengoed kunnen thuisblijven.

MEVROUW- Een koffietje? Ik trakteer!

DAISY- Oké! Maar laat hem dan op mijn kamer brengen, niet op die van mijn ouders.

MEVROUW- Kom hier anders even bij zitten.

DAISY- Ik ga mij klaarmaken, om uit te gaan.

(Guy zet grote ogen.)

DAISY- Een andere keer!

(Daisy haast zich de trap op. Halverwege passeert zij Manuela, die met het vrolijkste gezicht en met een tas in de hand naar beneden komt.)

MEVROUW- (Vriendelijk) Ben jij al weg?

MANUELA- (Vrolijk) Vanavond wil ik niet te laat komen!

MEVROUW- (Vriendelijk) Da's precies een zware tas?

MANUELA- Ik ben niet van plan, vannacht terug te komen.

MEVROUW- Dan ga jij heel zeker naar je moeder?

MANUELA- (Vrolijk) Hoe kan je het raden!

MEVROUW- (Plagerig) Doe de groeten aan je "moeder"! En wees voorzichtig... onderweg.

MANUELA- (Vrolijk) Bye!

(Manuela vertrekt via de voordeur.)

MEVROUW- (Geamuseerd) En zeggen, dat ik ook ooit zo gek ben geweest. Maar dat is al een tijdje geleden.

(Michiel komt van de keuken.)

MICHIEL- Voor mij een fris pintje!

MEVROUW- Heb jij gedaan voor vandaag?

MICHIEL- Met het fornuis wel. Maar de anderen zijn nog volop

bezig met de afwas.

GERDA- (Gilt plots) Waaaat?!

MICHIEL- (Herhaalt) Met de afwas, zei ik.

(Gerda is rechtgeveerd. Zonder het te beseffen, staat zij op de vingers van Guy. Deze zit met de mond wagenwijd open van de pijn. Toch durft hij niet luidop gillen.)

GERDA- (Heel erg opgewonden) Moet je dit hier eens lezen! De smeerlap!

MEVROUW- (Leest luidop) "Lieve Daisy,
De man van je leven wacht je op dit ogenblik op in de tuin onder de treurwilg. Hij belooft je een sprookjesachtige avond... en wellicht ook nacht.
Laat zijn hunkerend hart niet langer wachten. Het geluk zit meestal in een klein hoekje, voor jou zit het op dit ogenblik onder de treurwilg.
Je droomprins.
P.S. Vertel dit aan niemand.
P.S.2. Waar de liefde groot is, is niets klein."
(Onschuldig tot Gerda) Dat is toch mooi, twee jonge mensen die van mekaar houden.

GERDA- (Woedend) Mij heeft hij net hetzelfde beloofd! Hij zou met mij de nacht doorbrengen in het tuinhuis!

(Resoluut stapt Gerda tot bij Michiel. Eindelijk kan Guy nu zijn zere hand bevrijden.)

GERDA- (Kokend) Waar is je slagersmes?

MICHIEL- (Lichtjes geschrokken) Waarom?

GERDA- (Woedend) Ik hak die schurk aan mootjes!

MICHIEL- Waarom?

GERDA- (Woedend) Omdat hij mij bedriegt!

MICHIEL- (Rustig) Er is toch niets aan de hand. Ik neem zijn plaats wel over.

GERDA- (Totaal verrast) Jij bedoelt?

MICHIEL- (Geamuseerd) In het tuinhuis natuurlijk!

GERDA- (Dreigend) Ga jij mij nu ook al voor de gek houden?

MICHIEL- Ik zou het niet durven! Al de hele tijd heb ik je dit willen vertellen, maar het kwam er niet van. Mannen zijn nu eenmaal te ijdel, om toe te geven dat zij voor een vrouw door de knieën gaan.

GERDA- (Triomfantelijk) Michiel!

(Gerda gooit zich om zijn nek. Zij geeft hem een flinke klapzoen op de mond.)

GERDA- (Vlug) Waarop zit jij nog te wachten?

MICHIEL- Ik moet nog even langs mijn kamer voor mijn pyjama.

GERDA- Waarvoor heb jij die nodig?

MICHIEL- Tegen de ochtendkou.

GERDA- (Blijkbaar verontwaardigd) Ochtendkou? En dat bij mij? Installeer maar liever een ventilator! Kom!

(Gerda trekt Michiel recht.)

MICHIEL- (Geamuseerd tot mevrouw Vanbeneden) Ik ga mij er dan maar bij neerleggen.

(Gerda trekt Michiel achter zich aan de tuin in.)

MEVROUW- (Geamuseerd) Je kan beter zo sneuvelen, dan met dat slagersmes!

(Nico komt van de trap. Op zijn dienblad staat nog een whisky.)

NICO- Mijnheer Huysmans is niet komen opdagen.

MEVROUW- Drink die whisky dan maar zelf op. Anders verschaalt hij toch.

NICO- Whisky? Voor geen geld van de wereld zou ik het kunnen binnenkrijgen.

MEVROUW- Hier staat ook nog een koffie. Breng die eens naar de kamer van juffrouw Daisy.

NICO- (Meteen in zijn nopjes) Van juffrouw Daisy?

(Meteen schikt hij zijn kleren, en strijkt hij eens door zijn haar en zijn wenkbrauwen.)

NICO- (Geamuseerd) Ik denk, dat die whisky toch net van pas komt.

(Hij neemt de whisky, en kapt hem in één teug naar binnen. Met zijn dienblad in de hand neemt hij een nogal stoere houding aan.)

NICO- (Enthousiast) Let's go!

(Fluks stapt Nico met zijn dienblad de trap op.)

MEVROUW- (Geamuseerd) De lente zit volop in de lucht! En dat zo ineens! Als daar maar geen voorjaaronweer van komt!

(Opgetogen haast Freddy zich naar beneden.)

FREDDY- (Gehaast) Mevrouw Vanbeneden, kan jij mij "nog" een fles champagne bezorgen?

MEVROUW- Is die andere al leeg?

FREDDY- Neen, neen! Maar ik vrees, dat wij anders niet gaan toekomen!

MEVROUW- Weer zo'n fles van 120 euro?

FREDDY- (Geamuseerd) Duurdere heb jij nog altijd niet binnen-gekregen?

MEVROUW- Jullie hebben toch geen verjaardag te vieren? Anders is er ook een traktatie van het huis.

FREDDY- Neen, neen! Voor ons is het maar een doodgewone dag.

(Voor de fles op de bar staat, is Freddy er weer mee de trap op. Intussen is Charles met de lift naar beneden gekomen.)

CHARLES- Mevrouw, wat raad jij ons aan, voor een avondje gezellig genieten met zijn tweetjes?

MEVROUW- Jij bedoelt toch van drank?

CHARLES- Natuurlijk! (Geamuseerd) Voor dat andere "genieten" hebben wij geen informatie meer nodig. Tenzij jij natuurlijk op de hoogte bent van de allerlaatste snufjes op dit vlak.

MEVROUW- (Geamuseerd) Op dat terrein volg ook ik de mode niet meer zo op de voet.

CHARLES- En wat de dranken betreft?

MEVROUW- Mijnheer Dewit heeft net een paar flessen champagne gehaald van 120 euro de fles.

CHARLES- Iets duurder heb jij niet in huis?

MEVROUW- (Verrast) Jij ook al?

CHARLES- Twee flessen dan... en ook twee lege champagneglazen.

MEVROUW- Graag ijsgekoeld?

CHARLES- Uiteraard! Kan de piccolo ze zo haast mogelijk brengen?

MEVROUW- Zodra hij terug is van de kamer van je dochter.

CHARLES- (Wat verrast) Wat doet hij daar?

MEVROUW- Haar koffie brengen.

CHARLES- En met ons wou zij niet meedrinken?

MEVROUW- Volwassen kinderen mag je niet meer voortdurend op de hielen zitten. Die moet je laten begaan.

CHARLES- Vind jij?

MEVROUW- Dat is de enige manier, om ze tot vriend te houden.

(Charles wil naar de lift. Nog even keert hij zich tot mevrouw Vanbeneden.)

CHARLES- (Geamuseerd) En dan is er nog iets, mevrouw. Kan jij ervoor zorgen, dat mijn vrouw en ik van heel de avond niet worden gestoord? Geen piccolo, geen kamermeisje, niemand! (Ietwat fluisterend) Mijn vrouw en ik zijn van plan, nog eens een schitterend vuurwerk af te steken!

MEVROUW- (Geamuseerd) Dan verwittig ik misschien best de brandweer, dat zij zich klaarhouden?

CHARLES- (Geamuseerd) Dat zal niet nodig zijn! Blussen doen wij zelf wel op tijd en stond... met die ijsgekoelde champagne!

(Charles verdwijnt in de lift. Glimlachend verdwijnt mevrouw Vanbeneden in het privé. Behoedzaam kijkt Guy de kamer rond. Dan komt hij vlug van onder de tafel te voorschijn. Hij lijkt helemaal geradbraakt.)

GUY- Amaai, mijn rug! En mijn knieën! En mijn handen! Eén was er al gekraakt door dat stuk dichteres. En nu is die schone fotografe ook nog op de andere gaan staan! Ik had haar verdomme in haar kuit moeten bijten! Twee lamme handen! En dit net op het ogenblik, dat ik ze eens goed meende te gebruiken!

(Guy lonkt nog eens onder de tafel.)

GUY- (Wat ironisch) Sedert vandaag heb ik alle respect voor een hond! Heel de tijd op vier poten in een hok zitten!... Gelukkig voor mij begint de toestand intussen wat op te klaren. Birgit en Gerda lijken al verpast. Als nu ook Manuela nog wil vertrekken zonder mij...

(Ontgoocheld daalt Nico van de trap. Als hij Guy ziet, wil hij op de tippen van de tenen terug naar boven. Guy heeft hem opgemerkt.)

GUY- Kom eens hier, jij!

(Betrapt komt Nico naar beneden.)

GUY- Met jou heb ik nog een eitje te pellen!... Wat ligt daar op tafel?

NICO- (Onwennig) Snippers.

GUY- (Erg opgewonden) Mijn brief aan Daisy! Iedereen hier heeft hem gelezen, behalve zij! Probeerde jij mij te beletten, vanavond met haar mee uit te gaan? Heb jij zelf misschien aspiraties in die richting?

(Nico staat er nogal beteuterd bij.)

GUY- (Opgewonden) Antwoord!

NICO- (Geschrokken) Ik had inderdaad plannen in die richting, mijnheer. Maar juffrouw Daisy heeft ze daarnet de kop ingedrukt. Zij heeft al gezelschap voor vanavond.

GUY- Wie?

NICO- Jou, mijnheer.

GUY- (Hoopvol) Heeft zij dat gezegd?

NICO- Niet met zoveel woorden. Maar wie anders dan jij, kan nog in aanmerking komen? Alle anderen zijn verpast.

GUY- Ga haar dan meteen vertellen, dat ik in de tuin onder de treurwilg op haar zal wachten.

NICO- Dat zal niet meer nodig zijn. Daar is zij al.

(Daisy daalt van de trap.)

GUY- (Fluistert opgewonden) Maak dat jij weg bent! Vlug!

(Duidelijk met tegenzin verdwijnt Nico in het privé. Guy neemt plaats op een barkruk.)

GUY- (Erg vriendelijk) Alleen op stap, juffrouw Daisy?

DAISY- Voorlopig.

GUY- Ik meende net iets te bestellen. Drink jij een glaasje mee?

DAISY- Neen, dank je. Ik begin meteen aan mijn avondwandeling

GUY- (Vriendelijk) Toevallig heb ik ook niets meer op het programma. Mag ik je een eind vergezellen?

DAISY- Ik heb al gezelschap.

GUY- (Verrast) Van wie?

DAISY- Dat doet niets ter zake.

(Daisy gaat verder richting terras.)

GUY- (Vlug) Juffrouw Daisy?

(Guy verdwijnt achter Daisy aan het terras op.)

(Nico komt uit het privé met de champagne en de glazen voor de familie De Kok. Hij wordt gevolgd door mevrouw Vanbeneden.)

NICO- Voor de kamer van de De Koks dus?

GUY- Ja! En als er niet onmiddellijk wordt geopend, ga jij niet zomaar naar binnen. Je weet maar nooit, of het vuurwerk al bezig is.

(Terwijl Nico de lift neemt, dalen Birgit en Freddy blijgezind van de trap. Freddy is nogal zwaar beladen.)

BIRGIT- (Vrolijk) Wij komen je melden, dat jullie vanavond of vannacht niet op ons hoeven te wachten.

MEVROUW- Jullie keren toch niet terug naar huis?

BIRGIT- Wij overnachten elders.

MEVROUW- Mijnheer is goed gepakt en gezakt!

FREDDY- (Enthousiast) Hierin heb ik de champagne en nog wat kleinigheden,... en dit hier is de luchtmatras!

BIRGIT- (Vrolijk) Mijn man en ik vertrekken naar de heuvel, om naar de vallende sterren te kijken.

FREDDY- (Vrolijk) Samen op de luchtmatras!

BIRGIT- (Vrolijk) Terwijl hij zorgt voor een natje en een droogje, draag ik hem voor uit mijn gedichten.

MEVROUW- Ik vergat jullie champagneglazen mee te geven.

FREDDY- (Vrolijk) Die hebben wij niet nodig! Wij zetten de fles wel aan de kop!

MEVROUW- Een prettige nacht, samen!

FREDDY- (Enthousiast) Jij mag gerust zijn!

(Birgit vertrekt richting terras.)

BIRGIT- (Erg lief) Kom, snoes!

(Blijgezind haast Freddy zich achter haar aan.)

MEVROUW- (Geamuseerd) Snoes? Ooit heb ik haar hem anders horen noemen!

(Glimlachend verdwijnt mevrouw Vanbeneden in het privé. Ontmoedigd komt Manuela via de inkomhal naar bin-

nen. Even zoeken haar ogen rond. Bijna wenend laat zij zich dan op een stoel zakken. Met zijn dienblad in de hand komt Nico uit de lift. Even vinden hun ogen mekaar. Dan Slaat Manuela de ogen neer. Zij neemt haar zakdoek.)

NICO- (Bezorgd) Scheelt er wat?

(Manuela begint te wenen.)

NICO- Hij is niet komen opdagen?

MANUELA- Hij had het mij nochtans zo beloofd!

NICO- (Bitter) Mannen of vrouwen, allemaal zijn zij hetzelfde!

MANUELA- (Aarzelend) Heb jij de dokter nog gezien?

NICO- Zo-even was hij hier nog... samen met Daisy.

(Manuela begint opnieuw te wenen.)

NICO- Ongetwijfeld zijn die twee nu samen op stap.

MANUELA- (Bitter) Ik ben te min voor hem.

NICO- Hij is geen dokter, maar een armoedige, onbenullige leegloper! Ik ben het ook maar "toevallig" te weten gekomen, toen ik op zoek was naar zijn autosleutels.

MANUELA- Nu sta ik hier in mijn beste kleren! Allemaal voor niets!

NICO- (Onschuldig) Jij hebt niemand anders, om mee uit te gaan?

(Even bezien zij mekaar.)

MANUELA- Niemand... tenzij...

NICO- (Hoopvol) Tenzij?

MANUELA- (Hoopvol) Tenzij jij mijn pandaasje niet te min vindt.

NICO- (Enthousiast) Ik hou van kleine wagentjes! Daarin zit je dicht bij elkaar! Waar wou jij naartoe?

MANUELA- Naar het buitenverblijf van mevrouw.

NICO- Voor vanavond ben ik klaar met mijn werk. Maar morgen-vroeg moet ik al vanaf zes uur aan de slag.

MANUELA- Voor die tijd zijn wij hier terug.

NICO- Heel zeker?

MANUELA- Ik beloof het je!

NICO- Onder die voorwaarden...

MANUELA- Jij zal het je niet beklagen!

NICO- (Haar van kop tot teen beziend) Daaraan twijfel ik geen ogenblik. Ik ga mij vlug omkleden.

MANUELA- Waarom?

NICO- Ik kan toch niet met je meegaan in dit onnozel pak!

MANUELA- Waarom niet? (Glimlachend) Ik heb nog nooit een uniform mogen uitdoen.

(Nico glimlacht nu ook.)

NICO- Ik verwittig mevrouw, dat ik weg ben.

MANUELA- Dat merkt zij zo ook wel! Kom!

(Een en al geluk haasten Manuela en Nico zich hand in hand naar buiten via de voordeur. Mevrouw Vanbeneden komt uit het privé. Meteen valt haar oog op het dienblad van Nico, zij ruimt het op. Met de handen diep in de broekzakken, komt Guy teneergeslagen uit de tuin.)

MEVROUW- 't Is erg rustig hier.

GUY- ... Ja.

MEVROUW- Ik heb de indruk, dat wij hier vanavond alleen zullen zitten. Was jij niet van plan, uit te gaan met juf-frouw Daisy?

GUY- Zij heeft al gezelschap.

MEVROUW- Ach ja! Zij heeft mij gevraagd, of zij Tarzan mocht meenemen... Kan jij schaken?

GUY- Neen.

MEVROUW- Pokeren?

GUY- Neen.

MEVROUW- Zwartepieten?

GUY- Ook niet.

MEVROUW- (Wat geamuseerd) En voor sommige andere spelletjes ben ik wat te oud geworden.

(Guy bezielt haar onverschillig.)

MEVROUW- Jij vindt het niet erg, dat ik hiernaast wat ga rusten? Als jij iets nodig hebt, bel jij maar... (Erg vriendelijk) Goedenavond, mijnheer Huysmans.

GUY- (Lusteloos) Goedenavond.

(Terwijl mevrouw Vanbeneden verdwijnt in het privé, neemt Guy plaats op een stoel. Heel even staart hij voor zich uit. Dan haalt hij de snippers van zijn brief uit zijn zak, en laat ze tergend traag in de asbak vallen.)
